Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Klejtrup Lokalhistoriske Forening

2014

Indholdsfortegnelse

Bestyrelsens beretning ..... side 3
Medlemtilgang ..... side 6
Årskalender ..... side 7
Sofus Bundgaards bryllup ..... side 8
Viborgvej ..... side 10
Erhvervslivet i Klejtrup i midten af 1900-tallet ..... side 11
De kunne være blevet 100 år i 2014 ..... side 21
Klejtrup Fjernvarme har 50 års jubilæum ..... side 22
Sådan fejredes nytåret i Klejtrup ..... side 25
Det stod der i avisen ..... side 30
Runestenen ved Klejtrup Sø ..... side 33
Dowteren – lidt om læge Knud Repholtz ..... side 35
2004 – Årets Landsby ..... side 45
Husker du ræven i Klejtrups gader ..... side 47
Navnerod i sidste årshæfte ..... side 47
Året der gik ..... side 48
Praktiske oplysninger ..... side 51

Vidste du, at det i år er .....

50 år siden at telefonen blev digitaliseret i Klejtrup og dermed lukkede centralen
100 år siden at Den gamle by i Århus blev grundlagt
100 år siden 1. Verdenskrig startede med Østrig – Ungarn Serbien-krigen
125 år siden Elvira Madigan og Sixten Sparre døde på Tåsinge
125 år siden den første kvindelige akademiker i Danmark åbner lægepraksis i København
150 år siden af krigen mellem Preussen-Østrig og Danmark brød ud
150 år siden af Røde Kors blev grundlagt
200 år siden der blev indført tvungen skolegang fra det 7. til det 14. år i Danmark
200 år siden Danmark måtte afstå Norge

Forsidebillede:
Klejtrup Mølle

Redaktører: Birthe Ømark og Ragna Kolind
Levering af materiale til årshæftet: Mona Finderup, Britta Laursen, Carl Johan Jørgensen, Grethe Vammen, Birthe Ømark, Ragna Kolind
Trykning: Hobro Lyntryk
ISSN: 2245-5930

Copyright: Klejtrup Lokalhistoriske Forening

Bestyrelsens beretning

Det ene år tager det andet – det er igen tid til at kigge tilbage – og dermed tid for en beretning om Klejtrup Lokalhistoriske Forenings virke i 2013.

En forening med så mange år på bagen bevirker vel, at året går sin vante gang – tingene "kører på skinner" – der er de kendte arrangementer osv. – jow, det hele er vel, som det plejer?
Men sådan hænger det ikke altid sammen – i hvert fald ikke i vores forening. Heldigvis kan vi (næsten) hvert år berette om nye tiltag, og sådan bliver det også denne gang.

2013 blev nemlig året, hvor vi afviklede to store elevtræf – et med elever fra Klejtrup Skole (født 1923 til 1935) og et med elever fra Hejring Skole (født 1919 til 1945). Og i al beskedenhed kan vi vist godt tillade os at kalde det en succes.
Vi havde i 2012 lavet en lille forsmag på et sådant arrangement med et par enkelte årgange fra Klejtrup, og det gav os blod på tanden til at prøve kræfter med et noget større arrangement. Så i foråret 2013 inviterede vi gamle Klejtrup-elever til komsammen på Ældrecentret i juni måned.
Omkring 45 tidligere elever meldte deres ankomst – fra alle dele af landet – og det var med spænding, vi tog imod de lige så spændte "elever" til en lille frokostanretning og eftermiddagskaffe i centret.
Og snakken gik. Vi havde planlagt lidt forskelligt, som vi kunne "få tiden til at gå med", så som en lille by-vandring, lidt fortælling om Klejtrup sogn m.m. Men det blev der overhovedet ikke tid til.

Så godt begyndt gav mod til mere. De næste invitationer blev udsendt – nu til Hejring-elever. Og da Hejring skole var noget mindre, kunne vi invitere alle nulevende gamle elever på én gang. Og her mødte knap 70 Fristrup og Hejring-børn op – også fra alle dele af landet.

Også her kom succes'en i hus. Der blev snakket meget "gamle dage", og bemærkninger som "hvem er du så?", "Nej, er det dig!" og "Du er da slet ikke til at kende." hørtes rundt omkring.

"Elever" fra Klejtrup født 1929 – 1930 - fra venstre Doris (Balle) Rasmussen, Jens Nørgaard, Elin (Frederiksen) Jensen, Tulle (Pødenphandt) Iversen, Marna (Tougaard) Pedersen, Ejnar Skammelsen og Jytte (Pedersen) Jensen

Og her er det elever fra Hejring – født 1942-43 – fra venstre Karen Fomsgaard, Anny (Heegaard) Nielsen, Ellen (Pedersen) Iversen, Bent Nielsen, Henning Nielsen og Georg Eriksen

Det skal her siges, at lokalhistorisk forening ikke har besluttet at ændre form til "Festarrangør". Det er helt sikkert en fantastisk fornøjelse at være med til at give så mange mennesker en oplevelse, men vi må jo også tilstå, at vi også havde en lille bagtanke med projektet, da vi besluttede at afholde disse skoletræf. Dels ville vi gerne gøre noget reklame for foreningen og dens virke – dels ville vi gerne skaffe flere arkivalier til arkivet i form af billeder, gamle papirer m.m.
Og det må vi sige lykkedes over al forventning. Vi fik rigtig meget materiale – og rigtig mange nye medlemmer.
Så vores formål med arrangementerne blev opfyldt – at udbrede kendskabet til Klejtrup sogns historie og at indsamle materialer. Og samtidig kunne vi så give tidligere borgere fra vores område en oplevelse, som de nok ikke lige glemmer med det samme.
Og ja – det har kostet foreningen nogle penge, men det er en naturlig del af vores virke, så vi kan kun være tilfredse.
Nu mangler vi så kun én sammenkomst mere – nemlig Klejtrup-elever født 1936 til 1945/46 (dem der kun har haft sin skolegang i den gamle skole). Det bliver eftersommeren 2014.

Og så til det gængse – for foreningen har jo sine "normale" aktiviteter, som vi helt sikkert også skal værne om.

At udbrede kendskabet til Klejtrup sogns historie kan gøres på mange måder. En anden aktivitet er byvandring med de ældste børnehavebørn, som inden de forlader børnehaven får en guidet tur rundt i Klejtrup, hvor de får fortalt noget om byens historie, sjove oplysninger om folk fra gamle dage, Rasmus Mørke og dobbeltmordet og meget mere. De er utrolig lydhøre, og det er en fornøjelse at opleve deres interesse og spørgelyst.
Også i 2013 havde Musikefterskolen en byvandring på skoleskemaet. I forbindelse med historie- og samfundsfag blev teori koblet til landsbyens historiske udvikling indenfor erhvervs- og forretningsliv, og samtidig blev eleverne så lidt mere bevidste om, hvad det er for en lille by, de tilbringer et år af deres skoleliv i.
Netop denne form for aktiviteter ser vi som vigtige ifht. vores formålsparagraf.

En anden aktivitet er vores lokalhistoriske arkiv. Arkivet har jo fortsat åbent hver onsdag eftermiddag, og besøgstallet er tilfredsstillende. Men vi opfordrer alligevel jer medlemmer til at bruge os noget mere. Vi har så meget materiale, som vi gerne vil vise frem, og det er helt umuligt at gøre ved vore arrangementer eller her i årshæftet. Det bliver kun til en brøkdel af, hvad der ellers findes i arkivet.

Og hver uge kommer der nyt materiale ind – det være sig billeder, papirer, gamle aviser og meget mere. Og vi forsøger at følge med m.h.t. registrering af tingene. Men vi kan stadig bruge meget mere hjælp, så hvis du har en ledig time en gang imellem – så kan vi sagtens finde noget til dig at lave. Vi har især behov for nogen, som vil være med til at registrere arkivalier i vores elektroniske arkivsystem.

I forbindelse med byfesten havde vi åbent hus i arkivet. Og der kom også i 2013 pænt besøg i løbet af formiddagen.

Vore medlemmer får også tilbudt kursus i gotisk læsning og hjælp til slægtsforskning. Deltagerantallet har i den forgangne efterårs/vintersæson slået alle rekorder. Der har været op til 15 deltagere på Mona Finderups aftenkursus, som er gratis for medlemmer, og hvor deltagelse ikke er afhængig af, om man kan komme hver eneste gang.

Og så har der været foreningsarrangementerne, som fortsat samler rigtig mange af vore medlemmer. Sidste års generalforsamling blev ingen undtagelse, og da den annoncerede underholdning af Tove Kristiansen (født Hølmkjær) desværre gik i vasken pga. et uheld, trådte Birthe Korsbæk til med fortælling om Anders fra Hvolris Jernalderlandsby.
Sommerudflugten trak endnu flere deltagere til end vanligt, hvilket nok skyldtes, at vi havde sørget for bustransport. 60 medlemmer var på Clausholm Slot og på tur i Mols Bjerge.

Tove Kristiansen (Hølmkjær) fortalte levende om sin barndom ved Verdenskortet

Ved vores julearrangement kunne vi heldigvis opleve Tove Kristiansen, som fortalte om sin barndom i Søren Poulsens hus ved Verdens kortet. Det var en rigtig god og interessant afslutning på et begivenhedsrigt foreningsår.

Til sidst skal der lyde en stor tak til alle I medlemmer, som via jeres medlemskab - og for manges vedkommende også ved indlevering af materialer – støtter foreningens arbejde. Tak for alle besøg, beretninger om stort og småt, interviews og meget mere.
En speciel tak skal lyde til jer, som yder en ekstra indsats i form at hjælp til pasning af arkivet, ved læsekursus eller ved registrering af arkivalier.

En aktiv forening skabes af aktive medlemmer. Tak for året 2013!

Følgende medlemmer kunne vi byde velkommen i vores forening i 2013

Søren Hedemand, Næstved
Birthe Simonsen (f. Skals), Mariager – tidl. Klejtrup
Else Marie Andersen (f. Skammelsen), Aarhus – tidl. Klejtrup
Jette og Jens Kieldsen, Fristrup
Lilly Nielsen, Fristrup
Peter Korsgaard, Hobro – tidl. Hærup
Carl Johan Jørgensen, Ulstrup – tidl. Klejtrup
Lene Yde, Klejtrup
Lisbeth Sandkamm (f. Fjeldsted), Hobro – tidl. Skårup
Herdis Clausen, Fåborg
Villy Jensen, Viborg – tidl. Klejtrup
Elin Jensen, Grenaa – tidl. Hærup/Klejtrup
Karen Brun Tomsen (f. Brun Kristensen), Aarhus – tidl. Hærup
Zenia Dahl (f. Nielsen), Fur – tidl. Klejtrup
Mariane Klokkerholm, Sebbersund
Jan Kjeldahl, Randers – tidl. Klejtrup
Walther Johannesen, Hvornum
Kresten Bagger, Lemvig – tidl. Fristrup
Karl Erik Bertelsen, Valsgård – tidl. Fristrup
Ib Bertelsen, Hobro – tidl. Fristrup
Frede E. Christensen, Rigina, Canada – tidl. Fristrup
Kim Dremstrup, Aalborg
Ingrid Erikstrup (f. Bach), Viborg – tidl. Dremstrup
Karen Fomsgaard, Viborg – tidl. Hejring
Iver Hølmkjær, Vorup, Randers – tidl. Klejtrup
Svend Teglbrænder Nielsen, Aalestrup – tidl. Hejring
Hardy Nielsen, Simested – tidl. Hejring
Hans Jørgen Skammelsen, Skødstrup – tidl. Klejtrup

Men vi har også kendskab til, at følgende af vore medlemmer er døde indenfor det sidste års tid.

Anna Jensen, Klejtrup – tidl. Lund/Hærup
Esther Mortensen, Klejtrup – tidl. Hejring
Ib Fønns Bach, Klejtrup – tidl. Hvam
Herdis Jensen, Klejtrup – tidl. Skårup
Jørn Kolind, Vrensted – tidl. Fristrup
Ellen Madsen, Klejtrup – tidl. Gundersted
Jytte Jensen, Klejtrup
Ingrid Frederiksen, Hvornum

ÆRET VÆRE DERES MINDE!

Årskalender

Vi er oppe på rigtig mange medlemmer i lokalhistorisk forening. Det betyder, at vi sender omkring 340 invitationer afsted, når vi har arrangementer. Det er rigtig mange!
Ikke bare at det koster mange penge, men vi oplever desværre også en gang imellem, at der er invitationer, som ikke når frem til jer medlemmer. Det hænder desværre stadig, at der bliver breve væk ved det danske postvæsen, og det oplever vi måske, fordi vi sender så mange breve om året.

Det er vi utrolig kede af, og det forsøger vi nu at finde en løsning på ved at lave en årskalender her i hæftet. Så kan I allerede nu se, hvad vi holder af arrangementer og hvornår. Vi stopper ikke med at sende invitationer ud, men I kan så reagere, hvis I ikke har fået invitationen, når arrangementet nærmer sig – og dermed har I mulighed for at kontakte os.

Vi håber dette nye tiltag vil være med til, at ALLE får muligheden for at komme til de ting, vi arrangerer 9

Samtidig – hvis du er en af dem, som IKKE allerede modtager invitationer pr. email – send venligt din emailadresse til os, så vi kan spare både tid og penge.
Send den til ragna@jk-m.dk
På forhånd tak!

ÅRSKALENDER FOR ARRANGEMENTER I LOKALHISTORISK FORENING 2014		
30. april 2014	Generalforsamling i Lokalhistorisk Forening	Ældrecentret i Klejtrup – invitation udsendes
3. juni 2014	Byvandring i Klejtrup	Start ved Verdenskortet – se senere annoncering
?	Sommerudflugt	Invitation udsendes
14. juni 2014	Åbent hus på byfestens torvedag	Lokalhistorisk Arkiv
16. august 2014	Skolekomsammen – elever født 1935 til 1946, som kun har gået på Klejtrup gml. skole	Ældrecentret/lokalhistorisk Arkiv i Klejtrup – invitation udsendes
22. november 2014	Julekomsammen for medlemmer	Ældrecentret i Klejtrup – invitation udsendes

Sofus Bundgaards bryllup

Af Ragna Kolind

Tidligere ejer af virksomheden på hjørnet af Viborgvej / Sandstræde i Klejtrup – snedker Sofus Bundgaard – har efterladt rigtig meget materiale fra sit 90-årige liv. Og vi har flere gange i vore årshæfter haft noget om Bundgaard, og vi har materiale til mange artikler endnu.

Sofus Bundgaard blev født på Stubbegaard i Hersom i 1880. Han blev uddannet snedker, og på et tidspunkt blev han tilbudt en grund i Klejtrup af sin svigerfar Christen Lemtoft, hvor han kunne starte forretning.
Ud over at udføre tømmer- og snedkerarbejde ude ved folk, startede Bundgaard også møbelfabrikation op på adressen på hjørnet op til Sandstræde.
Senere startede han også boghandel, som senere blev flyttet til svigerforældrenes hus på Viborgvej 3 (senere ejet af Johs. Brüld og Erik Brüld).

Sofus Bundgaard var gift Kathrine Lemtoft, og denne gang skal I have både Bundgaards fortælling om sit bryllup, og om dengang han startede boghandlen.

Først brylluppet i 1905 i Hersom Kirke:

"Og så oprandt den 18. juli. Efter en meget tør periode var vejret slået om til skyet blæsevejr, der kulminerede med torden og styrtregn over middag – netop da vi skulle køre fra Hvolrisgaard til Hersom Kirke i et imponerende vogntog på 36 vogne – alle åbne – biler kendte vi ikke, og lukkede vogne havde ingen på egnen. Så I kan nok forstå, at vi alle havde mas med at passe på de fine kisteklæder.

I kirken blev der ofret til præst og degn efter gammel sæd og skik, mens de gamle musikere truttede i hornene inde i kirken – mens alle parvis – brudefolkene først – lagde deres offerpenge dels på alteret til præsten, der vendte ryggen til de ofrende, og derfor ikke kunne se den enkeltes offergave, hvis han ikke skelede, dels på et bræt der var anbragt ved degnestolen, og her stod degnen med front imod de ofrende og kunne holde øje med dets størrelse og afpasse sit niks dybde efter beløbets størrelse.

Der var i Hvolrisgaard indrettet gildesal i laden – som vi også husker fra bryllupper og sølvbryllupper i Stubbegaard, og her foregik spisning og senere dansen, der varede til den lyse morgen.
Dagen efter samledes hele egnens ungdom og tredje dagen børnene, så I kan forstå, at det var et træt brudepar og en H.C. og Kristiane, der nu skulle have alt i den daglige gænge igen."

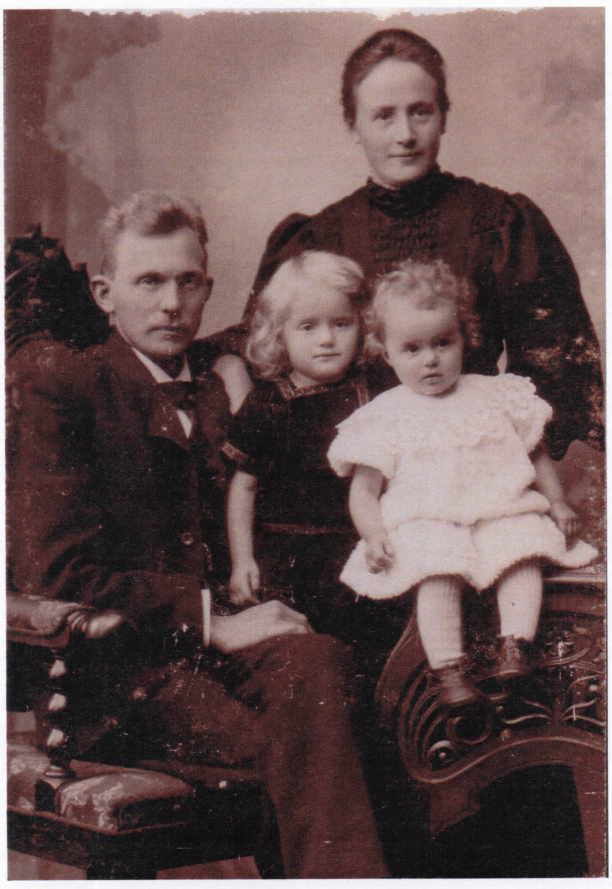

Kathrine og Sofus Bundgaard med to ældste døtre Ragna og Erna

Under 1. Verdenskrig gik tingene i stå mange steder, og det ramte da også snedker Bundgaard. Der kunne ikke skaffes petroleum, og derfor kunne Bundgaards store motor på værkstedet ikke bruges – snedkervirksomheden gik helt i stå.
Om dette skriver Bundgaard:

"Der måtte søges andre muligheder for at eksistere, og da Gyldendalske Boghandel i foråret 1916 søgte bogforhandlere, søgte jeg, sammen med både købmand og brugsuddeler, dette udsalg og fik det. Den tomme butik stod jo parat, når der blev opsat lidt reoler og lidt disk med skuffer.

Klejtrup Boghandel blev startet den 1. september 1916. Gyldendals depot i Viborg havde da til huse i den bygning, der danner baggrund for Nytorv, og chefen var grosserer Aug. F. Tams. Han bad mig komme og udtage papirvarer til lageret i den ny forretning.

Jeg startede en morgen tidlig med den lille islænder for jumben – deri måtte være rigelig plads til den smule papir, mente jeg.
Herr Tams smilte nedladende, da han så mig og mit køretøj og spurgte om, hvornår vognen kom.

Jeg havde ikke noget begreb om, hvad der hørte med til en papirhandel. Det hele kørte rundt for mig, men jeg blev godt behandlet, fik intet unødvendigt prakket på, og med jumben fuld stoppet gik turen hjemad, mens septembersolen sank over Vorde Bavnehøj.
Da jeg holdt ved svoger Niels Smed, og han så, hvad jeg kørte med, rystede han på hovedet. "nej Sofus, pas på dit værksted og bland dig ikke med sådan noget".

Nogle dage senere kom Tams selv med boglageret og stillede dem i orden i reolen, hjalp mig lidt med papirlageret og gav mig en del praktiske råd. Butikken var lille og tarvelig, salget meget lille."

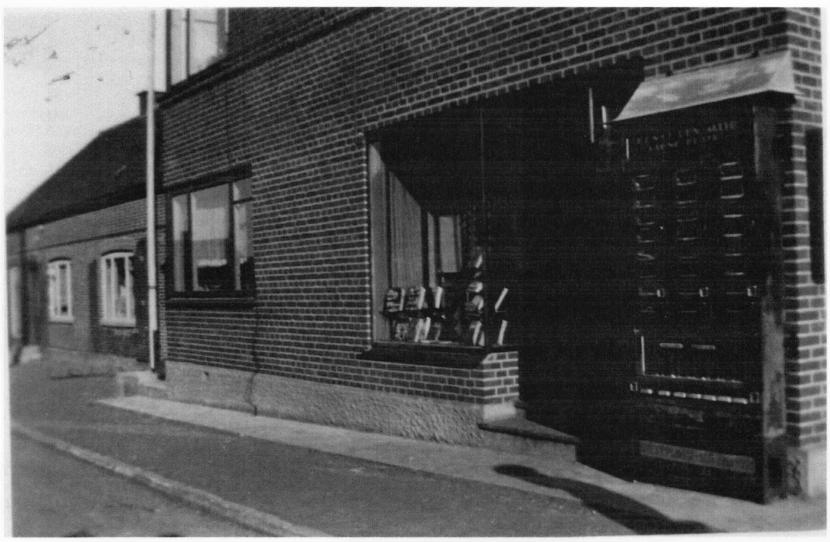

Boghandlen på Viborgvej 3 – som den tog sig ud, da Johannes Brüld ejede forretningen. Man kan ane bogudstillingen i vinduet. Og bemærk ligeledes cigaretautomaten udenfor butikken. Den var flittigt brugt af de børn og unge, som ikke ville gå ind i en forretning for at købe cigaretter – af frygt for der blev sladret til forældrene

Men det blev med årene en rigtig fin boghandel. Svigersønnen Johannes Brüld overtog senere boghandlen, som igen i nyere tid blev overtaget af barnebarnet Erik Brüld.

Forretningen er nu lukket – som så mange af de øvrige "special-butikker" i Klejtrup. Desværre er der ikke længere økonomisk grundlag for at drive den slags forretninger i de små lokalsamfund i dagens Danmark.

Tre forskellige tidsaldre i Klejtrup - sådan så Viborgvej ud

Klejtrup Skole

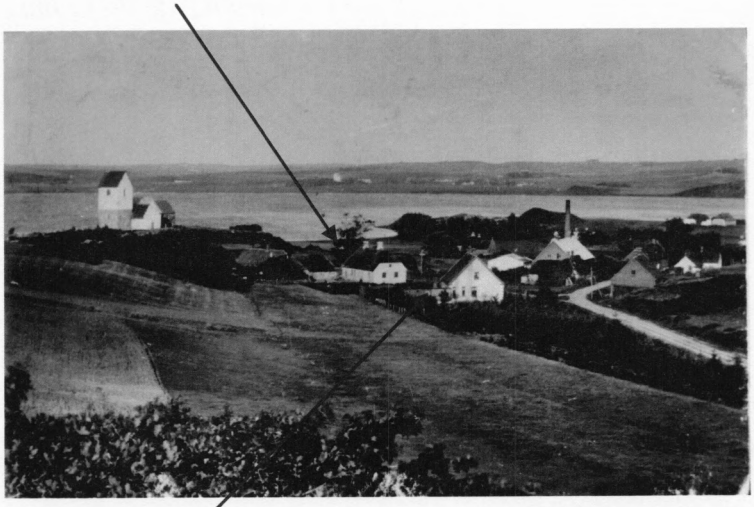

Lægeboligen

Viborgvej 15 – senere Viggo Christensens cykelforretning/værksted

Købmandsgaarden

Træsko-Stines hus
Viborgvej 16

Skøttgaards købmandsforretning

Centralen,
Viborgvej 27

Erhvervslivet i Klejtrup i midten af 1900-tallet

Af Ragna Kolind

I vores serie med erhvervslivet i Klejtrup var vi i sidste årshæfte i gang med Viborgvej. Vi kom kun halvvejs, så vi fortsætter, hvor vi slap sidste år.

Først skal jeg da lige gøre bod på nogle fejl og mangler fra sidste år. Det er dejligt, når vore læsere reagerer på det og er så venlige at give besked.
Det er beklageligt, at der sniger sig fejl med – nogle gange er det hukommelsesforskydning – andre gange uvidenhed eller fejlinformation. Uanset hvad – ja, så skal der rettes op på det, når det sker.
Så lad os lige tage et par af sidste års virksomheder/huse igen.

Først er det **Viborgvej 51**, hvor der var hønseri. Der sprang jeg let og knap så elegant over et led i kæden. Hønseriet blev efter sigende i første omgang solgt til **Sigfred Hermansen**, som oprettede tømmerhandel i bygningerne. Først efterfølgende blev det til gardinfabrikken **Lika**, og nu til **Jørn Hermansens** byggefirma og **Tom Jensens** galvaniseringsfirma.

Lidt længere nede af Viborgvej fik jeg et forkert navn på mekanikeren på **Viborgvej 26**. Det var selvfølgelig **Jørgen Davidsen** og ikke **Søren Davidsen**. Sidstnævnte er ikke mekaniker, men er vores tidligere skoleinspektør på Brattingsborgskolen. Så den sammenblanding duede ikke 9

Endelig er der **Viborgvej 20**, som var Thofts' tømmerhandel/opbevaringsplads. Den blev ikke, som angivet i sidste årshæfte, solgt til Sigfred Hermansen, men til **Kjørvel**. Først da Kjørvel rejste i slutningen af 1960'erne, var det Sigfred, som købte tømmerhandlen.

Så langt – så godt. Og så til en ny omgang beskrivelser:

Brødudsalget på **Viborgvej 25** var ejet af Gerda og Johannes Christensen. Det var Gerdas barndomshjem, hvor hendes mor bl.a. havde "Fransk vask og strygning", inden hun ændrede det til et brødudsalg. Og dette førte datteren Gerda videre i 1950'erne. Der blev solgt brød, mælk og slik. Johannes kørte for øvrigt bl.a. også som mælkemand i byen. Det var dengang, man fik leveret mælken udenfor hoveddøren hver morgen.

Huset på Viborgvej 25 til højre – dengang der var fransk vask og strygning (skiltet). Billedet er fra 1941

….. og sådan så samme hus omkring år 2000

Træsko-Stines hus på Viborgvej 16 omkring 1950

... og samme hus omkring år 2000

Træskohandlen på **Viborgvej 16** (det lyserøde bindingsværkshus) havde været drevet af Stine Nielsen. Vi har tidligere haft en større artikel i årshæftet om Træsko-Stine, så den skal blot lige nævnes, for forretningen eksisterede ikke længere, da vi kom til 1950'erne. Da var den lukket, og Stine døde i 1958 efter et langt og slidsomt liv i det lille bindingsværkshus, hvor hun foruden at lave træsko også solgte lidt slik.

På modsatte side var **damefrisørsalonen** på **Viborgvej 23** , som blev drevet af Johanne Nørgaard. Hendes mand havde tidligere slagterforretning i huset, men i 1930'erne startede Johanne med at gøre hår i stand på byens damer. Og der er blevet lavet mange krøller igennem tiderne. Johanne solgte frisørsalonen i 1960'erne til Irene Sørensen, som en årrække fortsatte med salon i huset. Nu er det almindelig beboelse – dog sælger nuværende ejer brugte cykler.

Viborgvej 23 – billedet er fra dengang, der var slagterforretning – bemærk kødet i vinduet

.... og her er huset omkring år 2000

Skrædderforretningen på **Viborgvej 19** blev i tidernes morgen startet af skrædder Chr. Christensen. Han solgte forretningen til Arnold Karlsen, som drev den i nogle år, hvorefter den blev solgt til den gamle skrædders søn Evald Christensen. Det var en temmelig stor forretning, hvor egnens mænd kunne ekvipere sig med jakkesæt, skjorter, slips m.m.
Da Evald gik på pension, lukkede forretningen. Senere nedbrændte det store hus, og Jørn Hermansen byggede en udlejningsejendom med fire lejligheder.

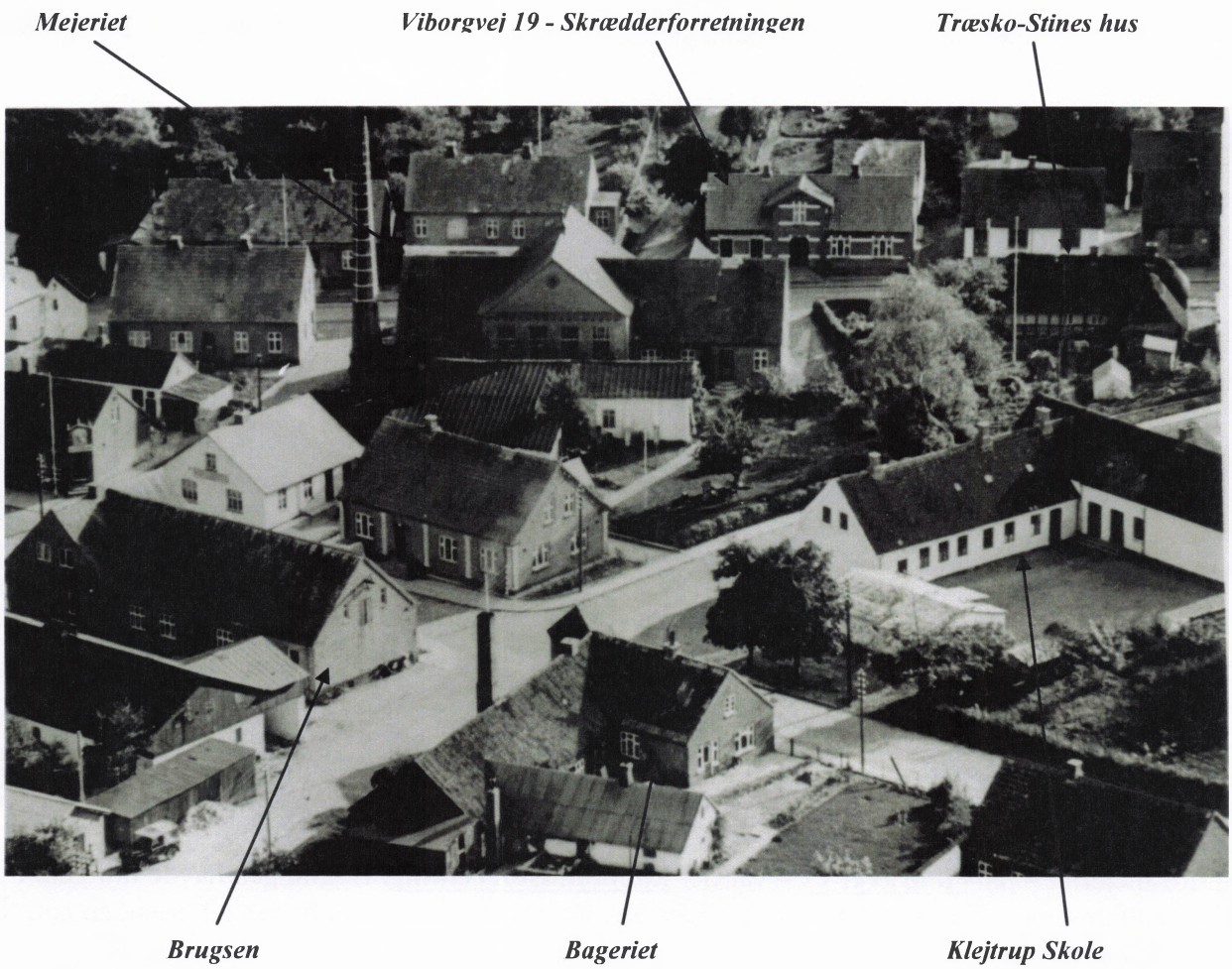

-skrædderens hus nedbrændte og i stedet blev bygget dette hus, som indeholder 4 lejligheder

Klejtrup Mejeri er jo for længst en saga blot. Det lå – som mange vil huske – på det sted, hvor der nu er parkeringsplads – lige ved stikvejen mellem Skårupvej og Viborgvej – nedenfor Viborgvej 16. Klejtrup Mejeri blev bygget i slutningen af 1800-tallet, og blev flere gange moderniseret. Først var der beboelse i den sydvestlige ende af bygningen – senere blev mejeriboligen bygget på Skårupvej 7. Der var også mejeriudsalg i den sydvestlige ende af mejeriet. Ud mod Viborgvej var aflæsningsrampen, og på modsatte side af bygningen var der bl.a. en stor kartoffelkoger (da det var "moderne" at give grisene kogte kartofler som tilskud til foderet).
Mejeriet blev nedlagt i 1970 – bygningerne blev fjernet, og der blev i stedet lavet en parkeringsplads.

Klejtrup Mejeri anno 1902 – facaden ud mod Viborgvej

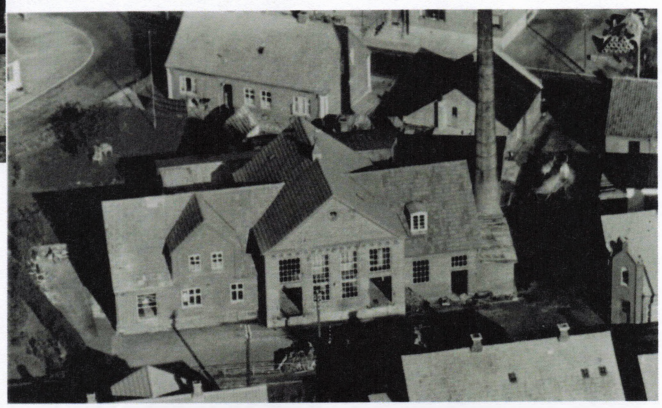

... og sådan så mejeriet ud i 1954

Overfor mejeriet – på **Viborgvej 17** – var der **købmandsforretning**. Bygningen havde tidligere huset forskellige ting – bl.a. var det også der Jens Kr. Risgaard startede sin barbersalon, inden han fik salon på Skårupvej 8.
Men "hovederhvervet" – hvis man kan kalde det sådan – var købmandsforretning, og i midten af 1900-tallet var det købmand Skøttgaard, som ejede forretningen. Der har ikke været forretning i huset efter fru Skøttgaard lukkede købmandsforretningen.

På billedet til venstre ses købmandsforretningen øverst i billedet (huset der er hvidt i stueetagen og mørk på 1.salen). Billedet er fra 1964. Til højre er vi fremme i 1994 og forretningen er lukket

Nedenfor – altså på **Viborgvej 15** – havde **mekaniker og cykelhandler** Viggo Christensen sin forretning og værksted. I privatboligens midterparti var der cykelforretning, og nedenfor huset lå værkstedet. Viggo var også brøndborer, og han lavede også landbrugsmaskiner i stand.
Også denne forretning er for længst lukket, og huset er solgt til privatbolig.

Cykelforretningen på Viborgvej 15 – Petrea og Viggo Christensen på trappen

.... og som huset tog sig ud omkring år 2000

Overfor ligger **Viborgvej 12** på hjørnet af Viborgvej og stikvejen over til Skårupvej. På dette sted havde byen sin **skomagerforretning og håndkøbsudsalg**. Tidligere havde der også været skomager i huset – dengang hvor det var et håndværk. Men her i midten af 1900-tallet var det Johanne og Søren Sørensen, der ejede huset, og det var Johanne som passede forretningen. Udvalget var faktisk rigtig stort, og alle køn og aldre kunne få fodtøj i forretningen.
Søren var handelsmand og beskæftigede sig ikke med forretningen. Der har ikke været forretning i huset, efter parret solgte det.
Senere nedbrændte huset, og der er bygget et nyt – det nuværende på adressen.

Desværre er det et af de huse, som vi ikke har et gammelt billede af, så hvis du ligger inde med et, vil vi meget gerne låne det til affotografering/scanning. Her ses huset til højre – efter at skotøjsforretningen var lukket (Billedet stammer fra det tidspunkt, hvor mejeriets blev revet ned). Nedenfor et billede fra omkring 2000, hvor det nye hus var bygget.

Nedenfor skomagerforretningen ligger **Klejtrup Købmandsgaard**. Det er jo en stor bygning, som ligger på hele det nederste spids mellem Skårupvej og Viborgvej. Så bygningerne ligger ud til begge veje. Købmandsforretningen startede i 1850-erne, så der er jo ændret noget på bygningernes størrelse og udseende siden da.
På Viborgvej var der længst mod sydvest et par udlejningsboliger, som dog tidligere har huset forskelligt erhverv. Og nedenfor var købmandens privatbolig. Over mod Skårupvej var købmandsforretningen (der hvor der nu er bodega), og det var Kathrine og Niels Laustsen, som havde forretningen i midten af 1900-tallet.
Den blev senere solgt til Birgit og Jørgen Lundsberg. De seneste mange år har bygningerne huset **bodega** og **grill** – med mange forskellige ejere og lejere igennem årene – ja også genbrugsforretning med aviser, blade m.m.
I dag huset bygningerne **'Kunstloftet'** ovenpå mølleriet med indgang gennem porten på Viborgvej – nederst i bygningerne ud mod Viborgvej er der nu **pizzaria** og til den anden side – ud mod Skårupvej er der bodega.

Købmandsgården ca. 1945 – Viborgvej til venstre – Skårupvej til højre

.... og her i år 2000 er der grill og bodega

Så krydser vi vejen igen og vender blikket ind mod **'Palmehaven'** på **Viborgvej 11**. Man kan ikke lige frem påstå, at der var erhverv i huset, men ejeren Edvard Thostrup havde byens **flagallé**. Og det var bestemt en vigtig del af byen – nøjagtig som i dag, hvor det er Borgerforeningen, der står for flagning i byens gader.

Billedet er fra 1947 – vi har ikke et nyt billede af huset

Næste hus ned ad vejen er **Viborgvej 9**. Det husede byens **posthus**, men netop i midten af 1900-tallet blev det overtaget af hotelejer N. P. Rasmussen, og han byggede i stedet det nye posthus på hjørnet af Søvej / Viborgvej – nemlig på Viborgvej 2.
Huset her på Viborgvej 9 blev solgt til privatbolig.

Dengang posten gik ud fra posthuset på Viborgvej 9. Billedet er fra ca. 1915

... og i 2006 ser huset sådan ud

Så kom Viborgvej 7 som husede byens **kommunekontor og Klejtrup Andelskasse**. Her kom rigtig mange mennesker – det var jo før kildeskat og Dankort. Man mødte personligt op, når der skulle sættes penge i banken – eller hæves penge (hvis man da ikke brugte checkhæftet).
Og på kommunekontoret skulle man hente pension, betale skat, søge om hjælp osv.
Huset blev nedrevet, da Klejtrup kommune blev nedlagt ved kommunesammenlægningen i 1970. Andelskassen byggede ny bank – lidt trukket tilbage på grunden. Det er den bygning, som nu ejes af Klejtrup Idrætsforening og kaldes KIF-kassen.

Kommunekontor og Andelskasse i henholdsvis 1997 og 2000. Adressen er Viborgvej 7

På den plads, hvor der nu er parkeringsplads foran andelsboligerne på **Viborgvej 5**, lå **maler** Nielsens hus. Derfra havde maleren drevet sin virksomhed i hele første halvdel af 1900-tallet.
Senere blev den solgt til privatbolig, men blev nedrevet, da der skulle bygges andelsboliger.

Maler Nielsens hus på Viborgvej 5 – meget dekorativ facade

-og nu er stedet parkeringsplads for andelsboliger

Overfor malerens hus har vi **Viborgvej 6**. Her havde fru Bruun sin **manufakturforretning**. Senere blev den overtaget af Ellen og Ole Madsen. Ellen passede forretningen – Ole var lastvognschauffør. Også den forretning er for længst lukket, og huset er solgt til privatbolig.

Vi har ikke et gammelt billede af Viborgvej 6 -så igen – ligger du inde med et, vil vi meget gerne låne det.

Her er et billede af huset anno 2000

Så kommer vi til **Klejtrup Boghandel** på **Viborgvej 3** på modsatte side af vejen. Den var ejet af Inga og Johannes Brüld, men var startet af Ingas far Sofus Bundgaard (se artikel om denne boghandels opstart andetsteds i bladet). Brüld solgte alt indenfor bøger, papirvarer, tobaksvarer, ugeblade, aviser, tips og meget mere. Et rigtigt slaraffenland for at barn at komme ind i 9
Senere overtog sønnen Erik forretningen – der blev skiftet ud i sortimentet, og på et tidspunkt havde Erik også postbutik sammen med sin kioskvirksomhed.

Forretningen er nu – som de fleste andre – lukket.

Klejtrup Boghandel er det to-etagers hus til venstre på billedet.

... og omkring år 2000

Vi krydser over igen til **Viborgvej 4** – det hus, som nu står tomt, og som er et trist syn i bymidten. Her havde barber Orla Pødenphandt sin **barbersalon**. Da han solgte, blev huset købt af Sadolin, som var **kørelærer**. Hans kone passede for øvrigt frysehuset, som lå på Kirkebakken – lige nedenfor kirkediget – der hvor der nu er benzintank.

Huset her på Viborgvej 4 har ikke forandret sig meget – dette billede er fra ca. 1940

Nedenfor - og på hjørnet af Viborgvej og Søvej – ligger Viborgvej 2. Her havde Klejtrup Mejeri for mange år siden et ishus, og så boede karetmager Larsen på adressen.
I 1960 byggede hotelejer N. P. Rasmussen et hus på adressen – dels som privatbolig – dels som posthus. Senere havde Sparekassen i Hobro filial i bygningen, og Salon Saxen har også haft dame-frisørsalon samme sted.
Nu er huset indrettet med lejligheder.

Karetmager Larsen udenfor sit hus på Viborgvej 2- ses sammen med Malte Jensen fra Klejtrup Hotel

.... og her posthuset omkring 2000

Den sidste bygning på Viborgvej i østlig retning er den tidligere møbelforretning på Viborgvej 1 / Sandstræde 2. Det var – som det ses andetsteds i hæftet her – Sofus Bundgaard, som startede møbelfabrikation og forretning. Den overtog Thorvald Hermansen, og han udvidede både produktion og forretning betydeligt. Der var en rigtig stor omsætning i midten af 1900-tallet.
Den blev senere drevet videre af forskellige ejere, og nu er der dels lejligheder i bygningen – dels har Kirkens Korshær en genbrugsforretning af en anselig størrelse på adressen.

Møbelfabrikken Thelna på hjørnet af Sandstræde og Viborgvej

.... og som butikken ser ud i 2005

De kunne være blevet 100 år i 2014

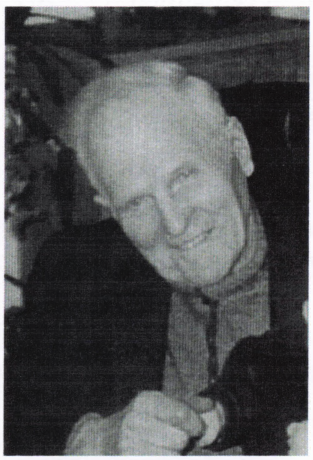

Hedin Sørensen
Damagergaard, Fristrup

Esther Jensen
Hærupvej 7, Bakkevænget 17

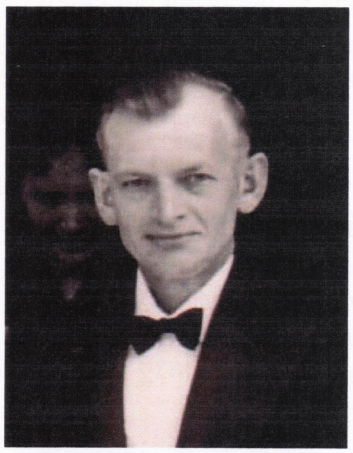

Søren Kolind Rasmussen
Fristrupvej 48, Fristrup

Kristian Andersen (Knudsen)
Sandstræde 7, Klejtrup

Dagmar Nielsen
Fristrupvej 46, Viborgvej 30

Stinne Kristensen
Hersom Præstegård/Skårupvej 23, Klejtrup

Hans Chr. Haugaard
Herredsvejen 170/Søparken 4

Anna Sørensen
Herredsvejen 199

Walter Lonsdale
Kastanievej

Klejtrup Fjernvarme har 50 års jubilæum

Af Ragna Kolind

Op igennem 1900-tallet var der mange former for varmekilder, når vi snakker opvarmning af privatboligen. Langt hen ad vejen handlede det om varmekilder, hvor der skulle fyres med træ, tørv, koks eller andre lignende brændbare "elementer".
Så kom der oliefyr, som nogle begyndte at installere i midten af århundredet, men i byerne havde man brug for noget mere centraliseret opvarmning – og her kommer fjernvarmen ind i billedet.

Og hvad er fjernvarme? Ja, Wikipedia forklarer det sådan:
Fjernvarme *er et system til distribution af varme over afstand fra anlæg til varmeproduktion eller -opsamling til bygninger med centralvarmeanlæg. Langt det meste fjernvarme er baseret på distribution af opvarmet vand, men distribution af damp forekommer også.*
Distributionen sker i isolerede rør af alle dimensioner. Tættest ved varmeforbrugeren er rørdiameteren lille, måske 12 mm, tæt på det varmeproducerende anlæg kan diameteren på røret være over 1 meter.

Og fjernvarme-bølgen red man med på i Klejtrup.

Klejtrup Fjernvarme blev grundlagt
I 1963 – nærmere bestemt den 20. april - var planer om fjernvarme i Klejtrup så langt fremme, at der kunne afholdes stiftende generalforsamling i 'Klejtrup Fjernvarme'. Der var mødt en del interesserede op, og der blev valgt en bestyrelse, som efterfølgende konstituerede sig med hotelejer N. P. Rasmussen som formand.

Og så gik arbejdet i gang. Dels skulle der jo tegnes medlemmer, som på sigt kunne tænke sig den nye form for opvarmning – dels skulle hele arbejdet med bygning af varmeværk, nedlæggelse af rørledninger osv. planlægges og udføres.

Hele Klejtrup by var gravet op i 1964 – her er det Skårupvej (hjørnet af det hvide hus i venstre side er det hus, der dengang lå på Skårupvej 28, og som senere brændte)

Der blev ansat en ingeniør til den overordnede planlægning, og ellers gik de lokale håndværkere i gang.

Der blev købt grund på Bakkevænget 6, hvor byggeriet kunne komme i gang. Rundt omkring i de huse, som skulle tilkobles, skulle der stilles radiatorer an (hvis der ikke i forvejen var centralvarme), og ikke mindst - der skulle lægges rør ned i gaderne, men også stikledninger ind til de huse, som skulle med.
Det vil sige, at det meste af byen blev gravet op – det var en ordentlig omgang for Klejtrup by. Og medlemstallet steg til godt 80 i løbet af vinteren 1963/64.

Så kom der damp under kedlerne
Torsdag den 8. oktober 1964 var man klar. Der blev tændt op under kedlerne. Brændstoffet var fuelolie – en meget tyk substans, som lignede tjære.
Det var – som nuværende driftsleder Carit Dahl Sørensen siger – noget frygteligt noget at fyre med. Dels skulle det først opvarmes til 90 grader med varmeværkets eget varme vand – derefter blev det yderligere opvarmet til 120 grader med elektricitet. Så kunne det brænde – for det meste da. Men det var faktisk lidt svært at holde gang i.
Dertil kom, at det jo faktisk sendte sod op gennem skorstenen – en gene, som mange af de omkringboende ofte klagede over.

Der var 20 medlemmer, som blev tilkoblet fra starten, og så gik det støt fremad med at tilkoble huse, forretninger, skole osv.
Som varmemester / driftsleder blev ansat Victor Pedersen. Han fik 100 kr. om ugen for arbejdet. Det var ikke noget, han spandt guld på.

Frem til frosten satte ind i 1964 lykkedes det at få alle veje og stræder "lappet sammen" igen.

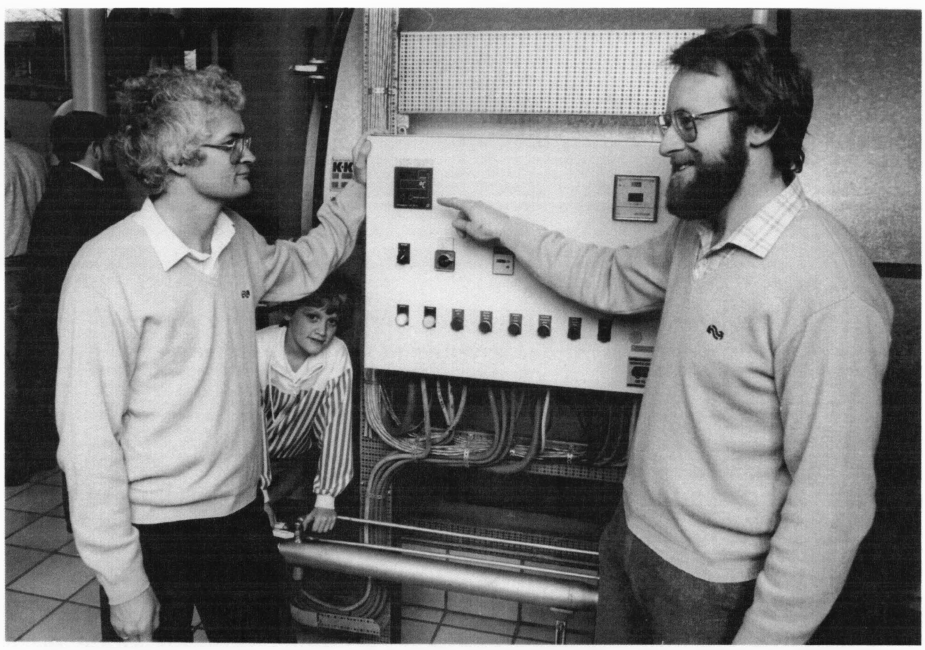

Formand for Varmeværket Jon Pugholm (t.v.) og daglig leder Carit Dahl Sørensen ved det nye gasdrevne fyr

Udviklingen på fjernvarmeværket
Som nævnt var fuelolie ikke det bedste at fyre med, men vi skal helt frem til oktober 1988, før det lykkedes at skifte det "forhadte" brændstof ud med naturgas. Det var en væsentlig lettelse for driften og til gavn for miljøet. Og det er fortsat gas, der fyres med på varmeværket i dag.

I 1994 blev varmeværket lavet om til et kraftvarmeværk. For dem, som ikke ved, hvad det er, kan nævnes, at et kraftvarmeværk producerer strøm ved varmefabrikationen. Strømmen sælges til Himmerlands Elforsyning, og det var en fin forretning i starten.
Men med årene er denne fortjeneste skrumpet gevaldigt ind, siger Carit Dahl Sørensen. For det første følger elektricitetens pris markedsprisen, og den er nedsat gevaldigt i Norge og Sverige, hvor vi får meget af vores strøm fra. Derfor får Klejtrup Kraftvarmeværk også meget mindre for sin strøm.
Dertil kommer, at naturgassens pris stiger støt. Den følger nemlig oliepriserne, som jo er steget betydeligt de senere år.
Så sammen med de stigende afgifter, som varmeværkerne hele tiden bliver pålagt – ja, så svinder indtjeningen ind, slutter Carit Dahl Sørensen.

I 1994 blev fjernvarmeværket udvidet og lavet om til kraftvarmeværk. Facaden blev flyttet fra Bakkevænget til Holger Sørensensvej

Her i 2014 har varmeværket 364 forbrugere – heriblandt er der jo nogle storforbrugere som de to plejehjem, skoler m.m. Så dækningsprocenten i byen er høj, idet der kun er knap 40 husstande/virksomheder, som IKKE er med i fjernvarmen i byen.

Prismæssigt ligger varmen fra Klejtrup Varmeværk lige over gennemsnitsprisen i Danmark. Så det er alt i alt meget tilfredsstillende, men det betyder ikke, at man ikke hele tiden er nødsaget til at tænke fremtid. For hvad sker der med priserne på gas og el? Hvilke nye afgifter bliver varmeværkerne pålagt? Får forbrugerne alternative opvarmningsformer som jordvarme og lign. opvarmningskilder?

Det er nogle af de ting, som den nuværende bestyrelse her i jubilæumsåret bakser med. Den består af: Jon Pugholm, Fuglevænget (formand), Mogens Lillelund, Fuglevænget, Jens Hermansen, Fuglevænget, Ib Kristensen, Fuglevænget og Poul Erik Nielsen, Grønageren.

Det forlyder fra varmeværket, at der senere i år afholdes en markering af 50 års jubilæet.

Formænd gennem de 50 år:
N. P. Rasmussen
Søren Bak
Laurits Lauritsen
Leif Lange
Jon Pugholm – sidstnævnte siden 1977

Varmemester / daglig driftsleder:
Victor Pedersen
Jørgen Jensen
Johannes Christensen (mælkemand)
Carit Dahl Sørensen – sidstnævnte siden 1976

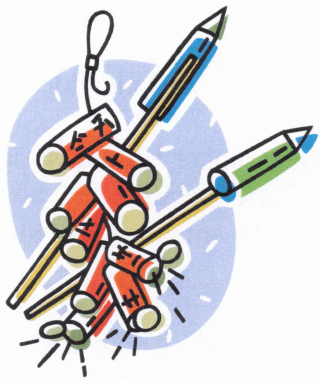

Sådan fejredes nytåret i Klejtrup

At nytåret skal fejres – ja, sådan har det været langt tilbage i historien. Skikke og sæder har ændret sig op igennem tiden, lige som der har været forskel på, hvordan det blev – og hvordan det bliver fejret rundt omkring i Danmark – og i verden.

Vi har her samlet et par beretninger om nytåret i Klejtrup:

"Nytårsløjer i Købmandsgården i Klejtrup"

Af Mona Finderup

Nytårsaften 1875 havde købmand Chr. Lund (*Købmandsgården)* været ovre hos sin nabo og gode ven, Niels Andersen (*Kirke Allé 1)* for at skyde nytår ind.. Købmanden havde købt sig en revolver, fordi han tit kørte lidt langt og boede ude på landet. Denne revolver ladede han nu med 4 skud og affyrede de tre hos sin nabo.

Nytårsdag var en del naboer mødt op i købmandsbutikken for at gå til nytårsgudstjeneste. Købmand Lund og hustru ville med, men på vejen ud kom Lund i tanker om, at der stadig var et skud i pistolen, der hang inde i soveværelset.

Købmanden gik ind og hentede pistolen for at skyde den af udenfor butiksdøren. Han gik med den i venstre hånd, da han kom ind i butikken, og da han nu med højre hånd ville lukke døren op – ja, så skete der det, der ikke måtte ske! Pistolen gik af. Naboen Niels Andersen sprang til side med et skrig, og købmanden troede, skuddet var gået gennem døren, men så kunne alle se, at blodet strømmede ud fra et sår i højre side af Niels Andersens hals.
Købmand Lund prøvede at stoppe blodet ved at sætte sin finger på såret, men blodet blev ved at strømme, indtil en af mændene standsede blødningen med – hestegødning!
Niels Andersen blev lagt på en sofa, og der blev sendt bud til hest til Hobro efter distriktslæge Magnus, som efter ca. 5 timer kom til stede (på det tidspunkt var der ingen læge i Klejtrup).
Niels Andersen var uden bevidsthed, og købmand Lund sad ved hans seng og hjalp med at pleje ham. Lægen kom for at tilse patienten de følgende dage, men den 6. januar 1876 døde Niels Andersen.

Rinds-Gislum herreders politiret blev sat i købmand Lunds bolig. Samtlige, der havde været til stede i butikken, måtte afgive forklaring, og alle var enige om, at dette havde været et ulykkestilfælde. Alle blev også spurgt, om købmanden havde nydt spiritus den morgen, hvortil de kunne svare 'Nej'.

Dommeren erklærer, at dødsfaldet skyldes et uheld, så der falder ingen dom.

Niels Andersens enke, Karen Marie Jensen, mente heller ikke, at købmanden kunne anklages for nogen skyld. Parret havde 2 små børn og ventede nr. 3. Karen Marie sad i uskiftet bo, men hun døde allerede i 1879. Husmandsstedet blev solgt, og de tre børn kom i pleje hos familien – dog 3 forskellige steder.

Købmanden blev heller ikke i Klejtrup – allerede i 1876 solgte han købmandsgården og flyttede med kone og barn.

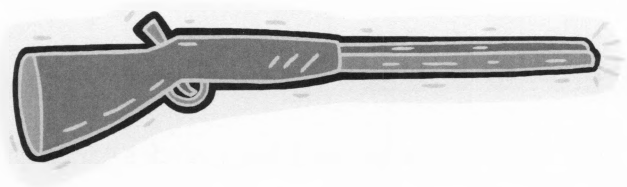

(Hvis du nu er blevet interesseret i at læse mere, er der på Lokalarkivet i Klejtrup en genpart af hele forhøret. Den findes i bogen om Købmandsgården).

Nytåret 1887

Skikken med at bruge geværer / pistoler for at skyde nytår ind fortsatte –

Nytårsaften 1887 mødes en flok unge mennesker i Klejtrup, en af dem er en gæst, Jens Marinus Olesen, der er på besøg i byen. Han kommer fra Rostrup.
Han tager med de andre unge rundt for at ønske godt nytår, og på turen kommer de også til en gård, hvor ejeren - Niels Nielsen Hersom (*Højmosegaard på Horshøjvej 5 i Hejring)* - havde lavet en dansesal til de unge.

Da de kom til gården, blev der fyret en 3-4 skud af. Jens Marinus Olesen havde ikke selv noget skydevåben, men han havde lånt en bøsse af en af de andre. Bøssen var gledet ned i sneen, og den var derfor sat hen til kakkelovnen.

De unge deltog i dansen, og de blev på gården i 4 – 5 timer. Så blev det tid til opbrud, og Jens Marinus tog sin bøsse, og de gik alle ud i gården. Alle folkene var stimlet sammen for at sige farvel. Jens Marinus havde set, at der var en knaldhætte på, så han affyrede bøssen til afsked – men den havde været ladt, og han ramte en af husets døtre, Jensigne Marie Nielsen Hersom, der faldt død om på stedet.

Der blev optaget forhør, og pigens far forklarede, at de unge mennesker havde affyret nogle skud, da de kom. De havde deltaget i festen, men der blev ikke drukket videre spiritus, ingen havde været beruset, og særligt Jens Marinus nød ingen spiritus. Han havde før været med til at skyde nytår ind, men var ikke vant til at omgås skydevåben.

Selvom dette også må henregnes til et ulykkestilfælde, blev den unge Jens Marinus idømt straf: Simpelt fængsel i 1 måned, og så skulle han betale alle af sagen "lovligt flydende omkostninger". Anklager: 12 kr. Forsvarer: 10 kr.

Men hvad lavede en ung mand fra Rostrup sogn i Klejtrup en nytårsaften? Han havde været på besøg hos en slægtning – Mikkel Jensen i Hejring, og ventede på at aftjene sin værnepligt ved dragonerne.

De fulde forhør kan læses i bogen om 'Højmosegaard', Horshøjvej 5 i Hejring.

Højmosegaard ca. 1940

Nytårsaften i 1950'erne

Af Britta Laursen og Carl Johan Jørgensen

Britta:
Så snart helligdagene i julen var overstået, begyndte vi at se frem til nytårsaften. Jeg kan huske, at min søster Karen og jeg som regel skulle mødes med slagter Ørris' døtre, Inga og Jytte. Vi "holdt møde" lidt tid i forvejen på deres badeværelse. Her lagde vi planer og udarbejdede en liste over, hvad vi nu skulle foretage os i løbet af en hel lang nytårsaften.

Nytårsaften spiste vi middag sammen med familien, og så havde vi aftalt at mødes ved bageriet lige efter spisetid. Det var et godt udgangspunkt, og der var altid mange børn og unge, der efterhånden stødte til flokken.

***Carl Johan*:**
Der var store forberedelser hjemme på gården, inden familien var klar til at spise nytårsaften. Vi skulle have sikret vogne og andre redskaber, som ikke kunne være i lader og andre bygninger, så børn og unge fra byen ikke skulle kunne løbe med dem. Døre og vinduer i lade og staldbygninger blev lukket og låst. Da vi på et tidspunkt fik en rottweiler på gården, var det slut for andre med at lave løjer eller fjerne ting og sager.

Tvillingerne Carl Johan og Poul Børge Jørgensen

Herefter var vi endelig klar til at nyde nytårsmiddagen sammen med familien. Når middagen var spist, var det tid til at besøge naboerne og skyde nytåret ind sammen med dem. Nytårsaften var ikke sådan den store gæsteaften, men en aften hvor man hyggede sig med familien og måske kiggede forbi de nærmeste naboer. Og efter middagen var det også tid for min bror og jeg til at smutte ned i byen og mødes med de andre børn og unge mennesker.

***Herefter fortæller Britta og Carl Johan samstemmende*:**
Nu mødtes alle vi børn og unge midt i Klejtrup for herefter at gå rundt i byen og se, hvad vi kunne lave af løjer. Vi var mange børn dengang, og de store drenge kunne finde på at skyde kanonslag efter pigerne, så morede de sig med det. Hittepåsomheden var stor, og der var mange sjove løjer. Det var altid et hit at hejse ting og sager op i flagstængerne, og tit var det juletræerne, det gik ud over. Ja, engang hejsede vi endda skolens lokumsspande op i flagstangen! Men for det meste var det nu bare, at vi fandt vogne eller en trillebør eller sådan noget, som vi flyttede fra et hus eller gård til det næste. Og så flyttede det næste hold børn, der kom forbi, det videre. Der blev ikke lavet de store, grove løjer, men mange ting fik sig en ny plads i byen.

Pe' Staffen – den lokale taxamand

Flere steder i byen blev vi børn budt indenfor og fik kaffe og småkager. Det var særlig sjovt at blive budt indenfor hos Pe' Staffen og hans kone Nilie. Der havde vi et fast ritual – når vi gik ud, tog vi kaffekanden med ud og stillede den et sted udenfor, gerne på læmuren. Så kunne hun ikke lave kaffe, men så når næste hold kom forbi, tog de kanden med ind igen, og glad var Nilie. Så bød hun igen på kaffe og småkager. Sådan fortsatte det gerne aftenen igennem.

Da vi efterhånden havde været hele Klejtrup rundt – og fået flyttet en hel masse sager – og således udtømt mulighederne her – gik turen videre op gennem krattet mod Hærup og Overhærup. Her lavede vi de samme løjer – flyttede vogne og andet fra den ene gård til den næste – og vi hyggede os. Som sagt var det ikke grove løjer, det var lidt mere uskyldigt, men vi havde en fantastisk aften. Klokken må have været efter midnat, inden vi vendte næserne hjemad mod Klejtrup og vore hjem igen. Det var gode tider, og vi måtte være ude så længe, vi ville.

Dagen efter gik den store eftersøgning så i gang. Mange ting havde fundet nye steder, og folk måtte ud og lede efter vogne, trillebøre, mælkespande, havelåger, flagsnore eller hvad de nu ellers manglede. Vi syntes, det var sjovt, når de ledte rundt omkring i byen, og de tog det nu med godt humør.

.

Fejring af nytårsaften skifter med alderen

Af Poul Mortensen

Da jeg boede i Møllen som barn, gik det ikke så vildt til, men jeg husker ikke så meget fra dengang. Der var ikke store batterier – der var små lynkinesere og skrubtudser, som sprang rundt mellem benene på folk. Vi fik også nogle knaldperler, vi kunne smide med. De kunne også give lidt larm.

Da vi så var blevet noget større – i de store drengeår og konfirmationsalderen – da havde vi travlt nytårsaften. Vi tog i flok ud på landet og hentede gummivogne og almindelige hestevogne. På dem blev der så læsset alt muligt, så som trillebører, havemøbler og meget andet.
Vi startede som regel ved ejendommene ovenfor kratten, så ned gennem slugten til Det sorte Sogn – senere på Skårupvej og til Fristrup – for så at ende med hele lasten ved bækken ved Klejtrup Mølle. Der var sommetider parkeret op til tyve vogne. Der var nogen, der fik travlt dagen efter med at hente deres ting hjem.
Tænk at vi gad?

Der blev også lavet en del i byen med juletræer og forskellige ting hejst op i flagstængerne.

I byen var der også forskellige personer, som var sjove at drille – nogle som blev ret så vrede. De fik gerne læsset deres indgange til med forskellige ting, så de ikke lige kunne løbe efter os.
Jeg tror også, at der som regel var nytårsbal på kroen i gamle dage, hvor der som regel kom nogen op at slås. Dengang var der også masser af store kanonskrald, og nogle af dem var hjemmelavede.

Da vi så blev noget ældre, gik det noget mere fredeligt og hyggeligt til. Efter midnat gik vi altid på besøg hos alle i byen, hvor der så blev serveret øl, vin, mad og slik. Vi kunne som regel nå 7 til 8 steder på en nat. Der blev sommetider danset til langt ud på natten.

Jeg har tit serveret spejlæg og spegepølse nytårsmorgen kl. 7 for en halv snes mennesker. Sommetider var det oppe ved Jens og Nanna i Brugsen – sommetider ved Carit Sørensen, hvor vi et år spiste Else Maries forstegte dejlige mørbradbøffer. Der blev der ballade nytårsmorgen. (*redaktøren*: *Det er der vel ikke noget at sige til*)

I dag er der ikke så megen spas – vi er jo også blevet ældre ☺

Det stod der i avisen....

For 125 år siden:

Den 11. september 1889

Sygehuset i Hobro

har anskaffet en lukket Sygevogn til Befordring af syge, der ønskes indlagt paa Sygehuset. Den kan kun erholdes med Forspand, som maa betales, medens Vognen afgives uden Vederlag.

Inspektøren

For 100 år siden:

Den 12. marts 1914:

Klejtrup Afholdshotel

En Gang i sin Tid samledes ca. 150 Beboere i Hvornum, Klejtrup og Hersom Sogne og enedes om at købe Klejtrup Kro til Nedlæggelse for at kunne give Plads for et Afholdshotel. Mange af disse

Mænd og Kvinder har bragt ikke ubetydelige Ofre for denne Sag, men nu har de ogsaa den Glæde, at deres en Gang paatagne Forpligtelser er hævede. Tirsdag holdtes der Generalforsamling, hvor det blev konstateret, at Selskabet nu var kommet saa vidt, at den nuværende Vært ville og kunne overtage Resten af Ejendommens Hæftelser, saaledes at Selskabet kunne ophæves. En saa stor Begivenhed kunne naturligvis ikke ske i Klejtrup uden lidt Festivitet, og ved et fælles Bord blev der talt og sunget efter en større Maalestok. Naar alt er gjort op, bliver der et mindre Overskud - væsentlig gennem Restancer - som nu vil blive inddrevet, og det vedtoges at skænke til Husmandsforeningens Forsøgsmark.

Den 28. marts 1914:

Politisk historisk Kursus

Opmærksomheden henledes paa omstaaende Bekendtgørelse om, at Klejtrup Foredragsforening lader afholde et politisk historisk Kursus i Klejtrup i Dagene d. 4. og 5. April. Den Tid er jo sikkert nær, da den politiske Stemning udvides ganske betydeligt; men med Rettigheder følger ogsaa Pligter. Det er en gammel Sandhed, som man stadig bør indprente sig. Naar vi derfor kræver, at vi alle vil være medbestemmende om, hvorledes vore Samfundslove skrives, bør vi ogsaa være klar over, at det gælder om at komme til en sund Forstaaelse af de Samfundsopgaver, vi vil løse, og en saadan Forstaaelse faar sikkert den bedste Grund, naar den bygges paa de historiske Kendsgerninger. Det er saadanne, der vil blive draget frem og belyst ved nævnte Møde uden at blive præget af Partipolitikkens mere eller mindre dunkle Taager. Vi anbefaler derfor alle, og ikke mindst de unge, at møde talrigt op. (***red: Året efter fik kvinderne valgret – det må være det, der var i anmarch i 1914)***

Den 17. april 1914:

Ikke spytte i Kirken!

Nationalforeningen har med Kulturministeriets billigelse besluttet at lade ophænge Plakater i Kirkernes Vaabenhuse, hvorefter Folk anmodes om ikke at spytte i Kirken. Menighedsraadene kan dog sige Nej til Ophængning, hvis de ønsker dette.

Og så satte 1. Verdenskrig sit aftryk i lokalområdet:

Den 3. august 1914:

Hobro Idrætsklub vandt Søndag 6-2 over Klejtrup i en Fodboldkamp. Indkaldelserne til Sikringsstyrken havde lavet Huller paa begge Hold, saaledes at begge spillede med 10 Mand.

Den 4. august 1914:

Ingen Smed

Fra Klejtrup meddeler man os, at begge Byens Smede er indkaldt. Man kan vel saa ikke faa Hestene beslaaede og Plovjernet rettet.

To soldater til hest i 1918– den ene er Christen Skaarup fra Skårupsminde i Hærup

For 75 år siden:

Lørdag d. 25. februar 1939:

Mange enker og enkemænd

I Klejtrup by er der 63 huse, der beboes af 76 husstande, og der findes blandt beboerne 18 enker og 6 enkemænd – noget man ikke finder i ret mange landsbyer

Onsdag d. 15. marts 1939:

Grisebilen væltede

Forleden da en lastbil fra Roum, belæsset med svin til Hobro Slagteri, kørte gennem Klejtrup og en anden bil bakkede ud fra Brugsens benzintank, måtte lastbilen dreje så hurtigt til siden, at den væltede. Svinene stak af, men hverken folk eller svin tog nogen skade.

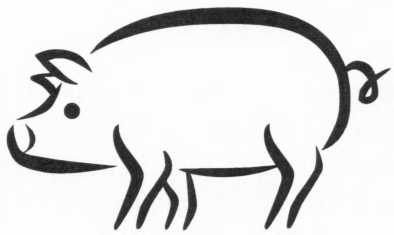

Tirsdag d. 25. april 1939:
To orner dræber hinanden
Hos Kr. Sørensen i Hejring, havde en ung orne, ved at skubbe en lem op, fået adgang til en tre års orne. De to dyr kom straks i slagsmål, som resulterede i, at den unge orne blev liggende død på slagmarken. 3 års ornen var dog så medtaget af kampen, at også den døde.

Lørdag d. 29. juli 1939:

Fodbold

På fodboldbanen i Klejtrup spilledes i aftes en fodboldkamp mellem arbejderne fra Hostrup og Hvornum teglværk. Hostrup vandt 5 – 1.

Her er det godt nok Fristrup-holdet ca. 1940

Fredag d. 1. september 1939 – en stor, stor forside kundgør:

NU GÅR DET LØS

Nu skal der mirakler til for at undgå krigens gru.
Hitler har givet den tyske værnemagt marchordre. Han vil selv til fronten som Tysklands første soldat, og han har udvalgt Göring til sin efterfølger, hvis han skulle finde døden for de polske kugler.

Onsdag d. 22. november 1939:

Benzinafgiften, der nu er 13 øre, ventes forhøjet til 23 øre, prisen pr. liter kommer op på 45 øre
(***det er bestemt ikke noget nyt med afgifter – og størrelsesforholdet er heller ikke ændret meget på. Red.)***

For 50 år siden:

d. 29 juni 1964:

Tysk radio og tv til Klejtrup

På initiativ af Mejeribrugets Informationskontor i Düsseldorf er en større gruppe fremtrædende radio og TV-folk fra Vesttyskland og Vestberlin inviteret til Danmark, hvor de skal studere dansk landbrug og lave en hel stribe optagelser derfra. Fuldmægtig H. Gøtzsche, Mejerikontoret i Aarhus, har i samarbejde med repræsentanter fra Landbrugsrådet og en række af landbrugets eksportorganisationer arrangeret turen.

Selskabet kommer til Danmark i dag og har pressekonference på Hotel Royal i København, hvor det vil møde en række af eksportorganisationens topfolk.
I aften kommer tyskerne til Jylland, hvor de indkvarteres på Hotel Hvide Hus i Ebeltoft, og i morgen deles holdet i fire dele, hvoraf en vil besøge salgscentralen Grøn Kost i Klejtrup

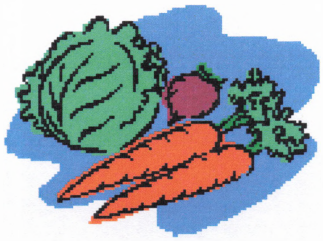

Runestenen ved Klejtrup Sø

Af Ragna Kolind

I 1978 blev der på nordsiden af Klejtrup Sø – i nærheden af gården "Søholt" på Søvej 44 – fundet en runesten.
Efter eksperternes vurdering var stenen den ene af to runesten, hvilket man kunne se ud af teksten på stenen.

Det er aldrig lykkedes at finde den anden runesten og spørgsmålet er, om den er her i området, eller den fik en anden placering på det tidspunkt, hvor stenene blev rejst.

Arkæologerne graver ved nordsiden af Klejtrup Sø i 1978

Arkæologernes beskrivelse i 1978 fortalte også, at det menes, at vejen nord om Klejtrup Sø har været en trafikeret vej, hvor "trafikken" fra Hobro til Skive har passeret området her.

Med de to oplysninger i erindring – at der må have været en "tvillingesten", samt at runestenene blev rejst ved en vej – studser man da lidt, når man læser nedenstående fortælling. Det er en fortælling om Klejtrup Sø af fabrikant L. Andersen i Aarhus, som var født i Hersom i 1849. Han fortæller denne historie – længe før runestenen ved Klejtrup Sø blev fundet i 1978:

"En anden skattegraverhistorie: På den vestre side af søen har endnu for en del år siden ligget en sten, hvorpå stod en mængde skrift med store bogstaver, som ingen kunne læse, og på denne sten brændte jævnligt et lys. Tvende unge karle i byen fik en aften i sinde at ville grave ved stenen, hvor de troede at finde en skat.

De kom også så langt, at de fik en vægtstang under den, men på samme tid syntes det dem, at vejen, som gik der forbi, vrimlede med rejsende, hvorfor de af undseelse ophørte med arbejdet til en anden gang. Og fordi det kom dem sært for med de mange folk på vejen på den tid af natten.
Om anden dagen, da de ville fortsætte arbejdet, var stenen forsvunden og har ikke senere været at finde."

Her fortælles om en sten – nok en runesten – på den vestre side af Klejtrup Sø, mange rejsende – og stenen forsvandt.
Så hvem ved – det er måske den sten, som arkæologerne ikke har fundet ᛟ ….. Lidt mystisk, ikke?

Carl Vestergaard ved den fundne runesten

Runestenen blev liggende

Af Ragna Kolind

Men siden 1978 har vi kunnet se på runestenen ved den nordlige ende af Klejtrup Sø, hvor den står ved siden af vejen rundt om søen til Hvornum.
Står er så meget sagt – for den har faktisk ligget ned siden 2012, hvor Hvornum by delvis var opgravet p.g.a. kloakarbejde. Det bevirkede, at vejen igennem Hvornum var spærret, og trafikken blev ledt syd om byen.
Men – det "vidste" GPS'en ikke noget om – i hvert fald ikke den GPS, der sad i en østeuropæisk lastvogn. Det moderne udstyr ledte i stedet lastbilchaufføren nord om Klejtrup Sø.
Og det er altså ikke en vej for store lastbiler – det er jo nærmest en markvej – i hvert fald en del af vejen.
Lastbilen havde da også meget svært ved at komme igennem, hvilket bl.a. bevirkede, at runestenen blev væltet.

Den skulle så have været rejst igen i 2013, men sådan gik det ikke. Kulturstyrelsen havde ikke flere penge på kontoen. Og det er skam ikke en hr. Hvem-som-Helst, der må rejse en sådan sten.
Nej, det skal gøres af eksperter.

Så her et godt stykke inde i 2014 håber vi på, at Kulturstyrelsen levner lidt penge til Klejtrup, så vi kan få vores runesten op at stå igen, så den ikke bliver helt væk i bevoksning eller synker i jorden på det våde område, hvor stenen ligger.

Dowteren - lidt om læge Knud Repholtz

Af Birthe Ømark

Et af Klejtrups smukke, gamle huse er den hvide lægebolig på Viborgvej 18. Boligen blev bygget i 1899, og har indtil videre dannet hjem for 4 læger og deres familier. De har været vidt forskellige, men har dog alle haft et stort ønske om at være landlæge. Fælles for dem alle er også, at de må siges at have været ret "langtidsholdbare", når vi taler om en periode på 120 år.

Lægeboligen på Viborgvej 18

Det betyder også, at mange familier i og omkring Klejtrup har eller har haft tilknytning til én eller flere af disse fire mænd, og mange har også mere eller mindre "gode" oplevelser fra deres barnebesøg i lægeboligen, hvor ikke alting var lige smertefrit.
Konsultationen – både det gamle lokale i privaten og det nye i tilbygningen – må have oplevet utrolig mange ting. Hvad er ikke foregået i disse lokaler af tandudtrækninger, vaccinationer, incisioner af bylder, syning af mindre og større sår osv.
Og hvor mange forskellige typer af mennesker har ikke siddet i disse lokaler, grædt og grinet, fortalt om sorg og glæde. Hele egnens indbyggeres historie kunne fortælles af disse mure, som har været vidne til det hele igennem mere end hundrede år.
Den første læge i Klejtrup var Hegelund-Lange, der kom hertil i 1894. I de første år havde han praksis i Palmehaven – nuværende Viborgvej 11 – indtil han flyttede ind i den nyopførte lægebolig. Jeg har ikke kunnet finde særlig meget om Hegelund-Langes tid som læge, men derimod en hel del om hans store interesse for politik. Hegelund-Lange var en meget dygtig og respekteret politiker, og han blev i 1909 valgt ind i rigsdagen for partiet Venstre. På grund af sit store politiske engagement blev det efterhånden nødvendigt for Hegelund-Lange at få hjælp til lægegerningen, og han havde flere assistenter. Og det er netop én af disse, nemlig Knud Repholtz, der er fokus for min artikel i årets hæfte.

Hegelund-Lange

Knud Repholtz overtog i 1920 praksissen efter Hegelund-Lange, og selv om jeg af gode grunde aldrig har mødt ham, har jeg længe haft lyst til at skrive om hans liv og virke i Klejtrup. Det er der

flere grunde til; for det første var han et karismatisk menneske, og han står for mig som en nærmest mytisk figur i byens historie med sin store personlighed; for det andet var han læge her under krigen og indirekte med i modstandskampen, og endelig minder han mig om Matadors doktor Hansen med sin store musikalske interesse og sit engagement i byens vel. Han var læge af sind og sjæl – det var ikke en rolle, han tog på sig, men den han var – og det har egentlig været kendetegnende for alle 4 læger i Klejtrup.

Barndom og ungdom
Knud Repholtz blev født den 23. januar 1892 i Hellerup som søn af læge Otto Repholtz og hustru. Allerede tidligt fattede den unge Knud interesse for lægegerningen, og efter at han som 11-årig var blevet opereret for blindtarmsbetændelse på Professor Rovsings klinik, besluttede han, at han ville være læge som sin far og morfar.

Knud Repholtz blev student fra Helsingør i 1909, og blev derefter optaget på medicinstudiet på Københavns Universitet. Han blev færdig som kandidat i 1916, og gjorde herefter hospitalstjeneste i 3 år. Det var under 1. verdenskrig, og en del af hospitalstjenesten foregik til søs som reservelæge ved Søværnet.

Trods faderens advarsel valgte Knud Repholtz at blive praktiserende læge, og om dette valg fortæller han følgende:

"Min far, der var praktiserende læge i Hellerup, så gerne, at jeg også blev læge, men han forbød mig på det bestemteste at blive praktiserende læge. Far døde, da han var 46 år, fordi han ikke havde kunnet holde til de ubehageligheder og strabadser, der nu engang er og i højere grad tidligere var forbundet med at være praktiserende læge.
Efter at jeg var blevet kandidat i 1916, besluttede jeg at prøve hele turen igennem. Først arbejdede jeg en tid på et sygehus, derefter hos en læge med blandet by- og landpraksis, og jeg blev så vikar i nogle måneder for den gamle doktor Breinholt i Neder Hvam. Det var her, jeg besluttede, at jeg ville være praktiserende læge på landet, fordi jeg syntes, at – de uundgåelige ubehageligheder taget i betragtning – måtte være det mest interessante og afvekslende."

Ind imellem havde Knud Repholtz, som ovenfor nævnt, fungeret som assistent for Hegelund-Lange i Klejtrup, og havde således allerede stiftet bekendtskab med byen og dens borgere, da han senere overtog lægeembedet.

Overtagelse af lægeembedet i Klejtrup
I 1920 overtog Knud Repholtz lægepraksissen i Klejtrup for den nette sum af 37.500 kroner – den faste ejendom var sat til 31.500 kroner og praksis til 6.000 kr. Overtagelsesdatoen var 1. april – praksis dog 1. marts. I avisen Himmerland kunne man den 10. oktober 1919 således læse følgende:

Læge Knud Repholtz
har fra 1. marts overtaget folketingsmand læge Hegelund-Langes praksis. Som vi forleden meddelte, agter folketingsmanden at opgive sin lægepraksis for udelukkende at ofre sig for sin politiske virksomhed.

På dette tidspunkt havde Knud Repholtz mødt sin kommende hustru, den jævnaldrende Betty Sofie Pedersen, og parret giftede sig den 11. april 1920 i København, hvorefter de rejste tilbage til Klejtrup. Betty havde været gift tidligere med en officer i det engelske

luftvåben, Walter Lonsdale, som under 1. verdenskrig var blevet skudt ned over Frankrig. Fra dette ægteskab havde hun sønnen Walter Lonsdale jr., som var 6 år, da familien flyttede til Klejtrup.

I et senere interview i forbindelse med sin 50-års fødselsdag fortalte Repholtz, hvordan det var at flytte fra Sjælland til Jylland:

"Når jeg havnede i en jysk landpraksis, beror det ikke på nogen tilfældighed. Før jeg slog mig ned her, havde jeg haft pilekvisten ude også andre steder, men der var for mig ingen tvivl om, at den jyske landpraksis frembød arbejdsforhold, som i enhver henseende ville tilfredsstille mig mest. Jeg kan med sandhed sige, at jeg aldrig har fortrudt mit valg.
Der er så meget i jydens karakter og mentalitet, som jeg er kommet til at holde af, at det falder mig ganske naturligt at føle mig hjemme blandt jyderne. Skal jeg nævne noget typisk jysk, så er det den overalt gældende mangel på standsforskel og jydernes hjælpsomhed, som overgår, hvad jeg har set andre steder."

Et års tid efter brylluppet kom lillebroderen Jørgen Repholtz til, og det var nu en familie på 4, der skulle finde rammerne for deres liv og virke i Klejtrup.

Det område, som lægeembedet i Klejtrup dækkede, var temmelig stort og omfattede foruden Klejtrup bl.a. Hejring, Fristrup, Hvornum, Bigum, Hærup, Ørris og Vammen. Patientkredsen, der efterhånden voksede til 3000-4000, betød også, at der var rigeligt at se til, og derfor var fru Repholtz – der var uddannet sygeplejerske/barneplejerske – en perfekt og helt uundværlig hjælp i klinikken.

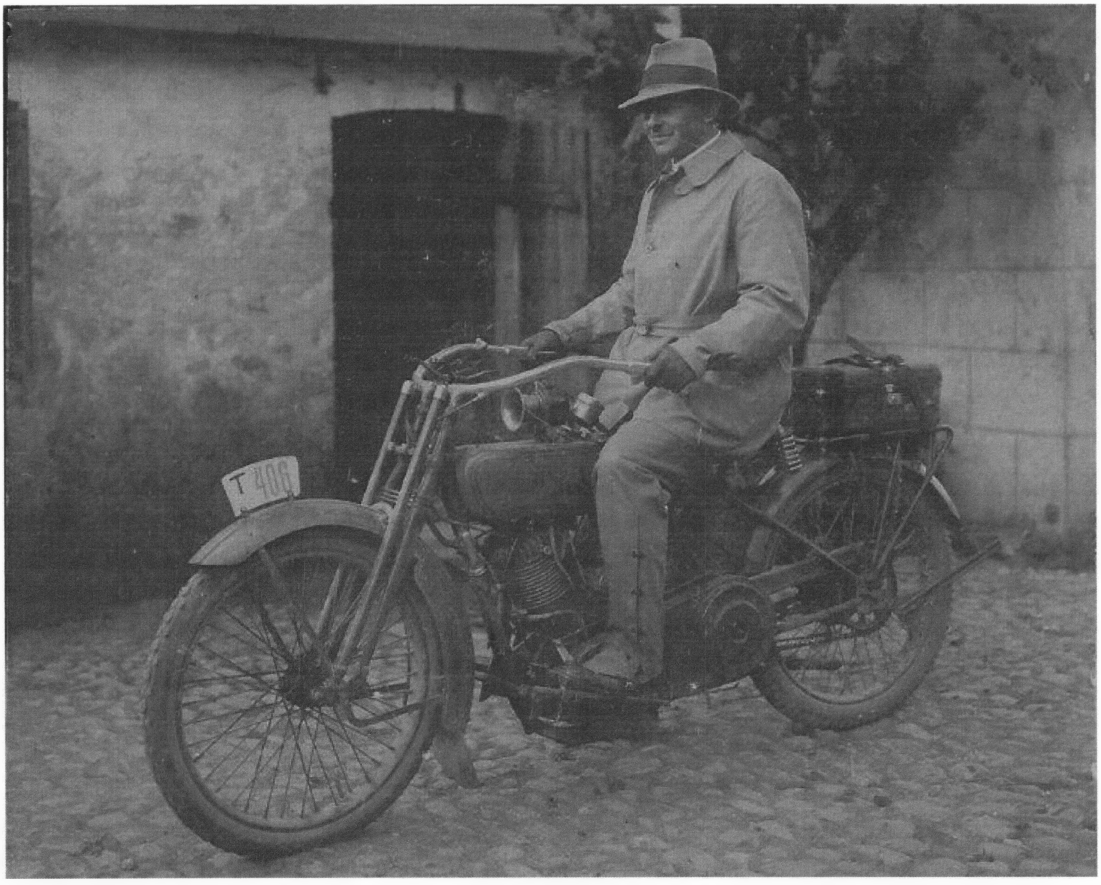

Læge Repholtz på sin motorcykel – senere blev den udskiftet til bil

Dagligdag i lægeklinikken
Når man skulle til læge, bestilte man ikke tid, der var åben konsultation dagligt mellem 12 og 14. Herom sagde Knud Repholtz dog: *"men halvdelen af patienterne kommer udenfor tiden – og det er kun naturligt i betragtning af afstandene. Jeg har aldrig været tilhænger af fast afgrænset arbejdstid, for det kan man da ikke være, når man er ét med sit arbejde, vel?"*

Før man kom, skulle man omkring sygekassen for at få en sygeseddel. Det kostede 25 øre for et besøg i konsultationen og 50 øre for et hjemmebesøg. Når man kom ind i venteværelset, kom doktorfruen ud fra stuen og tog imod – gerne med en cerut i hånden. Og inde i konsultationen ventede doktoren med de stærke briller. Synet kunne få gyset frem i enhver barnesjæl, som forbandt det at komme til læge med noget, der gjorde ondt. Men glæden var til gengæld også stor, når fru Repholtz endelig tog bolsjedåsen frem.
Det var fru Repholtz, der tog sig af det administrative, og det var vist meget godt, for Repholtz var ikke den store tilhænger af administrativt arbejde. Han mente, at det var spild af tid, og derfor sørgede fruen for ajourføring af vaccinationskort, medicinbestilling, regnskab og meget andet, ligesom hun også sørgede for at indsende sygesedlerne til kommunen, ellers var der ingen løn til lægen.

Og hvordan var han så som læge, den gode Repholtz? Jeg har snakket med forskellige Klejtrupborgere, som husker ham, og deres indtryk er meget samstemmende – lægegerningen var meget mere end blot en måde at få brød på bordet på – det var et kald for ham, og han var meget samvittighedsfuld og ansvarsbevidst. Og det var døgnet rundt; Knud Repholtz gik sjældent i seng før efter kl. 4 om natten, for så faldt der ro på. Han ville være vågen, hvis han skulle blive kaldt ud til en patient. Det betød selvfølgelig, at han sov om formiddagen, men han havde altid vagt, også i weekenden.

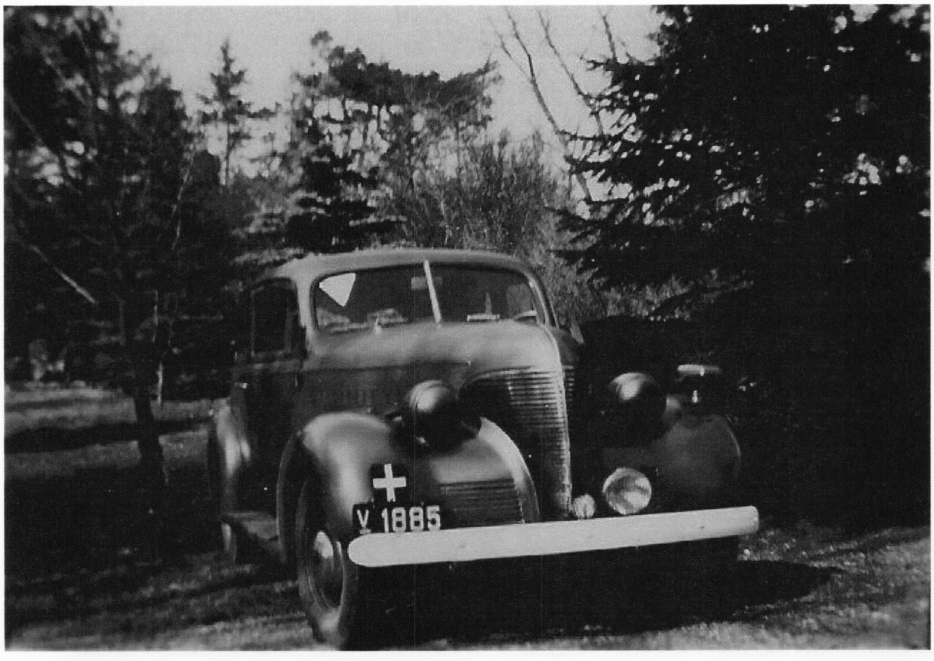

Repholtz havde ry for at være en meget dygtig, men også en kontant læge. Han havde travlt – somme tider var han på 25 sygebesøg på én dag. Og så var der ikke tid til dikkedarer. Det fortælles, at Repholtz engang standsede sin gamle Ford, fik en patient med tandpine til at sætte sig på trinbrættet, og så var det elles tangen frem og ud med tanden. Man blev sjældent bedøvet, heller ikke når der skulle trækkes en tand ud.

Temperament havde han også – han blev f.eks. vred, hvis børnene rendte rundt og legede på vejen, når han kom kørende. Så kunne han finde på at standse bilen og stikke en lussing ud, men han forklarede det altid for forældrene bagefter. Han syntes jo, det var alt for farligt at lege på vejen.

Grethe Vammen husker følgende episode fra barndomstiden:
"Vi var til børnefødselsdag i Hærup, og en af drengene faldt ned fra høloftet. Han blev hjulpet ind i stuehuset, hvor han sad helt stille – han var helt blå i hovedet. Fra en nabo blev der ringet til lægen, og han kom buldrende med det samme. "Det kan være milten", afgjorde han efter en hurtig undersøgelse, og så sendte han drengens far ud for at starte bilen. Denne spurgte, om ikke der skul-

le tilkaldes en ambulance, hvortil Repholtz hurtigt svarede, at "det har vi ikke tid til at vente på!" Og så kørte han ellers drengen til Hobro sygehus på rekordtid, og det var ganske rigtigt milten. Drengen fik en blodtransfusion, og klarede sig heldigvis."

En af læge Repholtz' store styrker var netop at stille en præcis diagnose, hvilket ovennævnte eksempel beviser. Grethe husker ligeledes en episode ved en indlæggelse på Viborg sygehus, hvor den undersøgende læge sagde til sygeplejersken, at *"vi har aldrig fået en forkert diagnose stillet af Repholtz"*.

Grethe husker også en anden episode, hvor hendes mand Peter var kommet til skade med en finger. Den var næsten revet over ved en maskinulykke, og Peter skyndte sig til lægen. Næppe var han kommet ind i venteværelset, før han måtte lægge sig på gulvet, fordi han var ved at besvime. Fru Repholtz kom ud med sin sædvanlige cerut og udbrød overrasket: *"Jamen guud, Peter Vammen, ligger De her?"* – I en fart kom han ind til lægen, som skar fingerstumpen af, trak huden opad og syede sammen igen.

Om han har haft travlt eller hvad, vides ikke, men lørdag d. 5. sept. 1920 var flg. tekst i avisen:
BILSAMMENSTØD
Da læge Repholtz, Klejtrup, i går bakkede sit automobil ud fra garagen, kom en bil kørende vestfra, og det farlige vejsving bevirkede, at der skete et sammenstød. Det ene baghjul af læge Repholtzs vogn blev beskadiget. Ellers skete der ingen skade

Dette billede af Repholtz som en kompetent og ansvarsfuld læge understøttes i høj grad af erindringer, som jeg har modtaget fra Carl Johan Jørgensen. Han fortæller følgende fra sin barndom:
"Efter en kælketur, der endte i et læbælte af tjørn og pigtråd, måtte min tvillingebror Poul Børge syes 6-7 steder i hovedet. Det klarede Repholtz ved vores spisebord – han havde en kraftig pære med, så han kunne se at sy. Vores mor fik til opgave at hjælpe med at tørre blod væk fra Poul Børges ansigt, men det var nu mest sved, som hun måtte tørre væk fra lægens øjne, han var totalt gennemblødt af sved bagefter. Og Poul Børges øjenlåg var syet på igen. Senere fik han syet overlæben på plads igen efter et cykelstyrt, og der var ingen af syningerne, der bagefter kunne ses."

En anden gang var det Carl Johan selv, der var syg, og lægen kom på besøg. Han havde siddet og leget med noget "Byggefix", og havde bygget mejeri og transportbånd, men manglede nogle små mælkespande. Det undgik ikke Repholtz' opmærksomhed, så dagen efter kom han for at se til patienten, og med sig havde han nogle små medicinflasker, som var fyldt med hvidt vand, så de kunne bruges som mælkeflasker. Det giver indtryk af en læge, der udviste omsorg og betænksomhed for sine patienter.

Carl Johan husker også følgende fra sin fars sygdom:
"Da min far lå meget syg og havde store smerter, kom Repholtz hver aften og gav ham en sprøjte, så han kunne sove. Så sendte han min mor i seng, så hun kunne få noget søvn, og satte sig så ind i stuen, hvor han gav sig til at løse min mors kryds og tværs. Det var hun noget utilfreds med, og hun endte med at gemme nogle af sine hæfter. Først når min far var faldet i søvn, tog Repholtz hjem igen."

Endnu en understregning af, at lægegerningen var et kald for Knud Repholtz. At være læge var hans liv, og han bekymrede sig om sine patienter.

Besættelsestiden – lidt fra sidelinjen
Da tyskerne i 1940 besatte Danmark, kom krigen efterhånden også til Klejtrup. I takt med den gryende modstandsbevægelse blev der dannet en modstandsgruppe i Klejtrup-området, nemlig Sandbæk-gruppen. Selv om læge Repholtz ikke var medlem af gruppen, var ingen i tvivl om hans holdning. Sønnen Walter Lonsdale, der var pilot i Marinens Flyvevæsen, blev imidlertid hurtigt involveret i gruppens arbejde og ydede en beundringsværdig indsats i den danske modstandskamp.

Dette medførte imidlertid, at Gestapo begyndte at interessere sig en del for Lonsdale og dermed også for, hvad der foregik i lægeboligen. I 1944 havde familien en ung engelsk flyver boende, som de fik hjulpet tilbage til England, men Gestapo må have haft Lonsdale i kikkerten, for et par dage efter, at englænderen var kommet sikkert videre, foretog de en razzia i lægeboligen. Heldigvis var Walter i sikkerhed. Herom fortæller Repholtz:

"Min søn Walter var jo under jorden dengang, og både han og hans venner kom her tit. Det var tyskerne klar over, og en dag kom en bil med Gestapofolk på besøg. Heldigvis var drengen ikke hjemme, og så måtte jeg følge med. Det var kort efter, at tyskerne havde taget Pastor Sandbæk, og nu var de ude efter de andre i gruppen. Lige før vi skulle af sted, kom der en patient. Han havde fået noget i øjet, og havde hele hovedet bundet ind. Jeg fik tilladelse til at behandle ham. Nu har jeg altid været ret ferm til at fjerne fremmedlegemer i øjet. Det lærte jeg til gavns, da jeg i sin tid var marinelæge på orlogsværftet, hvor mindst 3-4 smede hver dag fik noget i øjet. Så jeg var ganske rolig ved denne lejlighed. Tyskerne stod ved siden af mig, og det ærgrede dem vist, at jeg slet ikke rystede på hånden. Da vi havde anbragt os i bilen, lod jeg, som om jeg var ligeglad med det hele. Ved en plantage på vejen til Hobro holdt vi stille, og tyskerne konfererede hviskende. Det var tydeligt, at de var ude på at gøre mig mør, men da

heller ikke denne skumle opbremsning syntes at virke på mig, fortsatte vi til Mariager, hvor jeg blev sat af. Oprindeligt var det meningen, at vi skulle have været til Aalborg, så det hele var en temmelig latterlig affære."

Tyskerne satte Repholtz af i Mariager med ordene: *"De må gerne gå. Deres frue bliver sikkert glad for at se Dem igen."* De tyske officerer havde givetvis skønnet, at fordi han var så rolig, måtte han have ren samvittighed. Herefter fik Repholtz lejlighed til at ringe hjem, og så begyndte han hjemturen på gå-ben. Inden længe dukkede Pe' Staffen dog op i sin generatorbil for at hente ham.

Gestapofolkene nøjedes nu ikke med at afhøre Repholtz; de udspurgte også Walter Lonsdales lille søn Allan. Hans far havde forud instrueret ham om, at hvis han pludselig måtte rejse væk, skulle drengen fortælle, at "far er rejst til Sverige". Da Allan imidlertid ønskede at dække over sin far, fortalte han tyskerne, at hans far var taget til Viborg – og det var netop, hvad Walter Lonsdale var!

Han klarede sig imidlertid fri, og kom uskadt gennem krigen. Walter Lonsdale døde i efteråret 1985.

Om sit engagement i modstandskampen fortæller Repholtz yderligere:
"Der skete så meget i den tid. I 1944 havde vi en ung engelsk flyver boende. Han var nødlandet i Brønderslev efter et luftangreb på Aalborg, og spadserede hertil og søgte ly hos sognefogeden i Bigum. Senere sørgede Walter for, at han blev sendt tilbage til England. En tid tog vi os også af tre Elsass-Lothringer, der var deserteret. De blev kørt herud af ambulancechauffør Jens Simonsen fra Viborg. En tid holdt de til i en jordhule, og hver nat gik vi ud til dem med proviant. Senere boede de hos en savværksejer i 3 måneder. Jovist var besættelsestiden spændende. Kort efter befrielsen sagde min kone og jeg en dag i munden på hinanden: Hvor er her dog blevet tomt!"

Den 20. april 1945, kort før befrielsen, kunne lægeparret fejre deres sølvbryllup med familie og venner samt de første 25 gode år i Klejtrup.

Musikken og kunsten
Det gik dog ikke op i medicin og lægegerning alt sammen. Doktorparret havde flere forskellige interesser, bl.a. gik Knud Repholtz op i slægtsforskning, og kunne godt finde på at tage en tur ind på Landsarkivet i Viborg. Også fodbold havde hans interesse, ligesom malerkunst. Han gik meget op i

særlig moderne malerier, og besøgte gerne forskellige kunstudstillinger, ligesom parret også havde en udsøgt malerisamling af kunstnere som Syberg, Zeuthen og Willumsen.

Parrets altoverskyggende interesse var dog musikken, som de brugte en stor del af deres sparsomme fritid på. De var begge var meget musikalske – fruen spillede klaver og Repholtz violin. Når de kunne afse tid til det, tog de gerne langvejs for at høre en god koncert. Det var en kilde til opmuntring i det daglige arbejde, og Repholtz kunne godt finde på at sidde og synge i bilen, hvis han om natten var blevet kaldt ud til en patient.

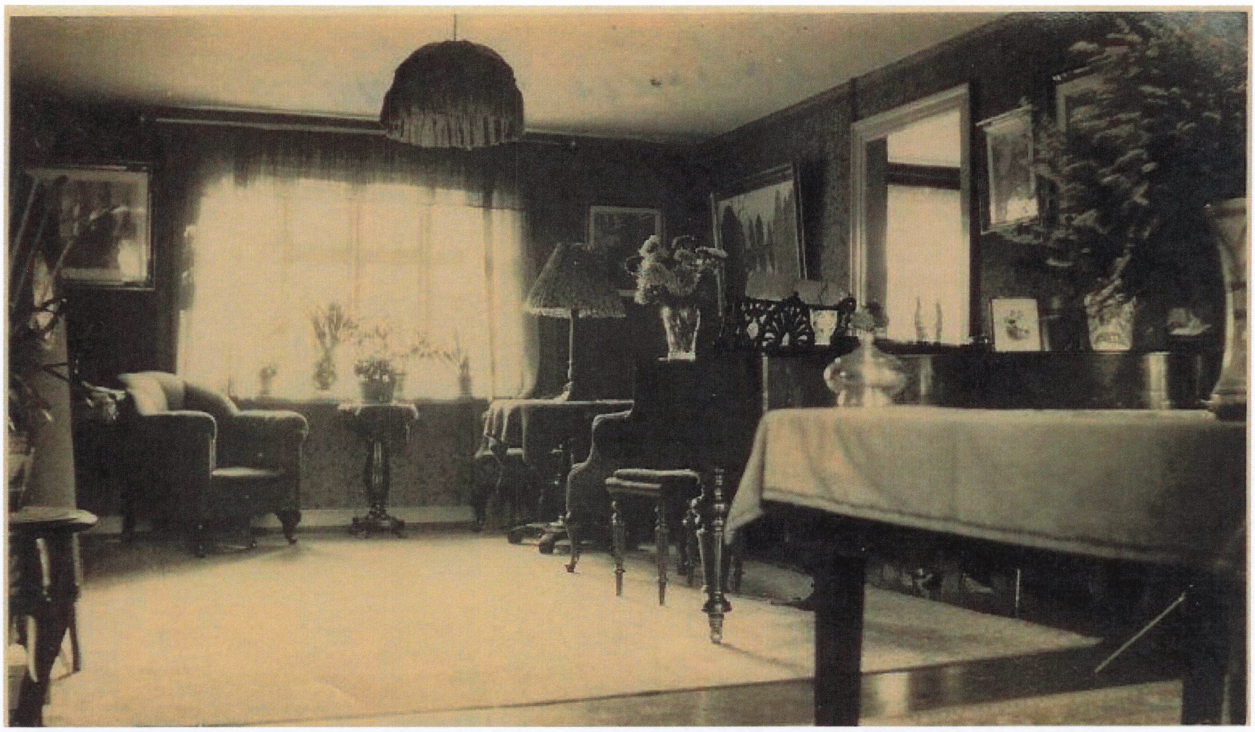

Selvfølgelig havde flyglet en fremtrædende plads i lægeboligens dagligstue, men der blev passet godt på det -bemærk dugen/tæppet

Der blev holdt hyggelige middage med musik i hjemmet, de holdt meget af at spille kammermusik, og endelig fandt doktoren og frue også tid til musikalsk optræden rundt omkring, ofte til velgørende formål. Som her, hvor der skulle samles ind til et nyt orgel:

KIRKEKONCERT Onsdag 3/12.
I Hobro kirke søndag den 7. dec. kl. 8 med assistance af sangforeningen, Hobro Mandskor, samt solisterne læge Repholtz, Klejtrup (violin), militærmusiker H. Pedersen, Aalborg, (cornet), købmand Larsen (sang) og organist Dyrholm. 3. koncert til fordel for et nyt orgel. Programbilletter à 1 kr. hos boghandler Kibsgaard Mikkelsen.

Anmeldelse af kirkekoncerten, som åbenbart har været en stor oplevelse *(de kunne noget med ord dengang).*

KIRKEKONCERTEN Mandag 8/12.
i går i Hobro. Om dr. Repholtz som solist skrev man: læge Repholtz spillede ganske vidunderligt oppe i vort store kirkerum. Vi synes aldrig, vi før har hørt ham lokke så dybe og bløde toner ud af sin violin som i aftes, og i Schuberts Litanei og i Emil J. Frederiksens fantasi over Dejlig er Jorden, bar den høje og klokkefine førende melodistemme musik og stemning op mod de høje tinder.

Endelig var doktorparret altid engagerede i samfundsspørgsmål, ligesom de var særdeles aktive i foreningslivet. Klejtrups trivsel og videreudvikling lå dem meget på sinde.

Læge Repholtz ved Borgerforeningens 25 års jubilæum. Til højre ses fru Repholtz og lærerinde fru Fogh

Efterkrigstiden og 1950'erne

Udviklingen tog vældig fart i Repholtz' "regeringstid". Fra i starten at komme rundt på cykel og motorcykel købte Repholtz senere bil, og det blev til mange kilometer i løbet af de 44 år, han havde lægepraksis i Klejtrup. I starten var det svært at komme rundt i det store område, for der fandtes ikke ordentlige, asfalterede veje, og det var hårdt for både Repholtz og hans køretøj at komme rundt til alle patienterne. Men det blev efterhånden meget bedre med gode asfaltveje, flere læger, bedre adgang til sygehuse og speciallæger osv.

Repholtz kunne godt lide at lave statistik og gøre ting op i tal. Ved sit 35-års jubilæum i 1955 havde han således opgjort, at han havde kørt omkring 1.000.000 kilometer – og det havde kostet ca. 150.000 liter benzin. Praksisområdet var meget stort og talte 3000 – 4000 mennesker. Efterhånden som flere læger etablerede sig rundt i området, blev dette antal dog betydelig indskrænket.

Samme statistik viste, at han i perioden havde trukket 20.000 tænder ud og hjulpet 1300 børn til verden, og det må siges at være noget af en bedrift.

I et interview i anledning af sin 70-års fødselsdag i 1962 fortalte Repholtz lidt om de mange forandringer, der var sket i hans embedstid:

"Til at begynde med var jeg egnens eneste læge. Nu er vi fem om at dele distriktet. Det samme gælder for præster og skolelærere. Der er ligeledes vendt op og ned på sygdomsbilledet. Visse sygdomme er næsten væk. Der går år imellem, at man nu kommer ud for en regulær gigtfeber, lungehindebetændelse eller tuberkulose. De forsvundne sygdomme er blevet afløst af andre, fortrinsvis nervøst betingede lidelser. Da jeg startede, tror jeg ikke, at 5 procent af mine patienter havde noget galt med nerverne. Nu er der næppe 5 procent, som er fri for det.

I gamle dage klarede landlægen selv langt alvorligere tilfælde end nu. Jeg har flere gange været ude for, at vi her på egnen var afskåret fra omverdenen på grund af sne, og når der under sådanne forhold kom nogen til skade, ja så var der kun mig til at hjælpe dem. Jeg har tidligere været nødt til selv at behandle f.eks. ret store læsioner, og rent fagligt var det naturligvis interessantere at have med at gøre end blot at kigge folk i halsen, lytte til hjerter og skrive recepter."

I anledning af 70-års fødselsdagen bevilligede Knud Repholtz sig selv og sin kone en ferie – den første i de 42 år, de havde været i Klejtrup – og turen gik til Paris. Det var sørme også på tide, vil mange nok mene, men parret trivedes med deres arbejde. Som han selv gav udtryk for: *"Jeg tror, at arbejde er en udmærket medicin. Det holder én i gang. Rigtig ferie har jeg aldrig haft. Selvfølgelig kunne jeg få mig en vikar, men jeg holder ikke rigtig af den tanke, at en fremmed læge skulle bryde ind i mit arbejde. Jeg vil hellere klare det hele selv og stryge eventuelle ferier."*

Indtil ferien i Paris havde Repholtzs nøjedes med en halv fridag ind imellem – og enkelte gange en hel dag. Disse fritimer/dage blev gerne brugt til musikken, og de nød dem i fulde drag. Doktor Repholtz sørgede også for at holde sig ajour med den nyeste udvikling indenfor lægefaget, og han fulgte bl.a. forelæsninger på Aarhus Universitet.

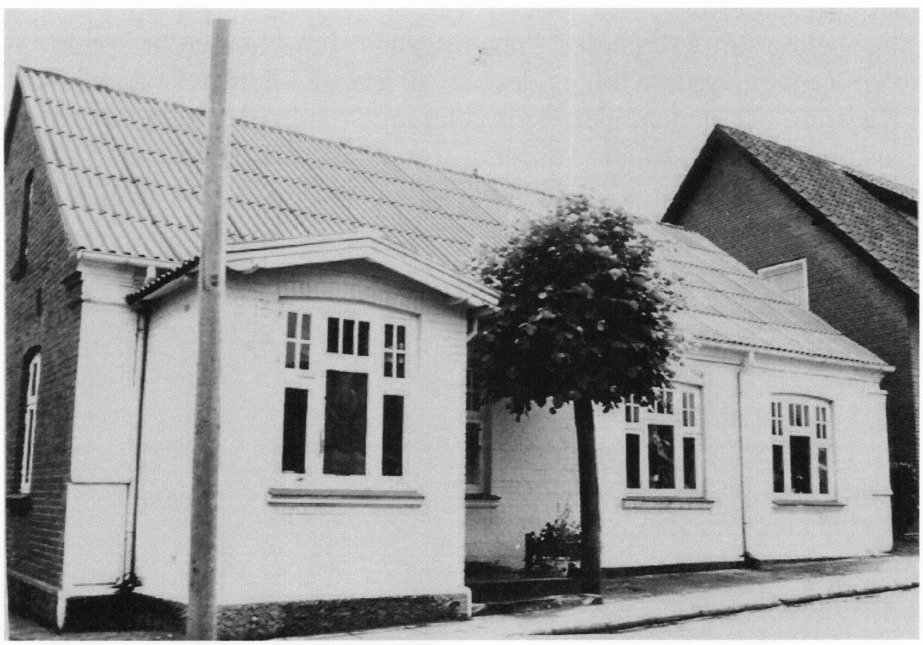

Repholtz beholdt sin praksis, indtil sygdom tvang ham til at opgive sin livsgerning – det arbejdede han havde åndet og levet for i alle årene i Klejtrup. Lægepraksis'en blev solgt og parret flyttede til huset på Viborgvej 5 i Klejtrup, hvor Knud Repholtz døde som 72-årig den 30. april 1964. I en nekrolog kunne man bl.a. læse flg.:

"Doktor Repholtz var læge af den gamle skole – læge af sind og sjæl ydende langt mere, end man med rimelighed kunne forlange af ham. Hans sans for musik og de skønne kunster prægede ham livet igennem og gav hans person et skær af finhed og ånd."

Betty Repholtz døde den 11. juli 1969 og parret ligger begravet på Klejtrup kirkegård.

Selv om meget har ændret sig siden, så er der dog én ting, der ikke har ændret sig synderligt siden. Landlægen er fortsat en vigtig person i lokalområdet, og i Klejtrup er vi så heldige, at de efterfølgende læger har været af samme støbning som Repholtz: dygtige, engagerede i byens trivsel og man går aldrig forgæves efter hjælp.

2004 – Årets landsby

Af Ragna Kolind

Det er i år 10 år siden af Landsforeningen Landsbyerne i Danmark kårede Klejtrup til årets landsby, og byen blev begavet med en granitsten, fornemt besøg, pæne taler og kontante gavebeløb. Det blev for byen en hel speciel oplevelse med så meget opmærksomhed, og begivenheden satte da også sine spor i byen – både i 2004, men også i tiden der fulgte.

Der blev lavet rigtig mange arrangementer omkring og efter kåringen, og grundstenen til borgerplaner m.m. blev lagt. Der er arbejdet videre på flere fronter, og heldigvis gik det ikke helt sådan her i byen, som det er gået visse andre landsbyer, som er blevet kåret – nemlig at det blev en slags sovepude og selvtilfredshed, så udviklingen dermed stoppede.

Indenfor de seneste ti år er der sket mange større ting – KIF-kassen er oprettet i den gamle andelskasse, to nye plejehjem, en ny spejderhytte, QR-koder til scanning med Iphone/Smartphone, så man kan høre fortælling om stedet, vandrestier, bådebro på den vestlige side af søen og meget mere.

Rigtig mange "skibe er sat i søen" siden 2004 – og det tyder heldigvis på, at det ikke vil stoppe ved det. Så vi glæder os til at opleve de næste 10 år.

Byskilte ved "indkørslen" til Klejtrup fra Hvornum-siden – og på forskellige tidspunkter

Husker du ræven i Klejtrups gader?

Vi har denne gamle avisartikel i arkivet, som vi gerne vil have lidt mere viden omkring. Den stammer sikkert fra midten af 1900-tallet – vi har ikke nogen dato på udklippet.
Kan du huske "Mikkel", så hører vi meget gerne fra dig.

Den lyder sådan:

"Ve den, der gør det af med "Mikkeline!
En af Klejtrupegnens landbrugsejendomme fik forleden rævebesøg, og den fjerkræelskende gæst benyttede sin visit til at snuppe sig en rappende godbid. Tyveriet fik gårdejeren til at henvende sig til en af de lokale jægere. Men nej om den gode jæger ville rette sit bøsseløb mod tyven. Det var jo hele Klejtrups Mikkel!
Den pågældende ræv er vinteren igennem regelmæssigt dukket op i Klejtrup. Af og til som en yndet legekammerat for stedets hunde, nu og da på spadseretur ad byens gader, ud og ind mellem folk og uden rævens sædvanlige og begrundede skyhed over for mennesker.
Det vides ikke med bestemthed, hvor ræven har sit bosted – eller også nægter de indviede blot kategorisk at røbe den.
Ingen har set ræven lette ben, og det fortolker man derhen, at det må være en tæve. Den er heller ikke særlig stor.
Den dristige frøken ræv er sidst set i weekenden, hvor den kikkede indenfor hos en af sine hundevenner – en han, der tilsyneladende er logrende glad for sin rødpelsede legeveninde.
Men i det hele taget: Ve den, der gør det af med hele Klejtrups Mikkel – eller rettere Mikkeline!

"Navnerod" i sidste årshæfte

Årsskriftet 2013 indeholdt bl.a. billede fra klassekomsammen i 2012, og der havde indsneget sig en del roderi i navne under billedet. Det retter vi op på i år.

Bagest fra venstre er det Svend Nielsen, Hærup, Birger Jørgensen, Hærup, Gunnar Worsøe, Overhærup, Jon Ømark, Klejtrup, Knud Dalsgaard, Hærup. Forrest fra venstre er det Henning Nielsen, Roum, Jens Møller, Overhærup, Tove Skals, Klejtrup, Karen Jänichen, Klejtrup, Lis Sørensen, Hærup og Kirsten Nørgaard, Klejtrup

Året der gik

Af Ragna Kolind

Det er fantastisk, at der hvert år kan berettes om nye ideer, nye anlægsarbejder og nye tilbud i Klejtrup sogn. Og man kan da godt besidde en vis portion stolthed – det er dejligt at være borger i en landsby, hvor begrebet "udkants-Danmark" ikke er noget, vi går og tænker på i det daglige.

Der blev "lagt stærkt ud" i Klejtrup i 2013 – allerede d. 5. januar var der inviteret til "Første spadestik" til det nye plejehjem på Skårupvej.
Der var købt jord fra "Provstgaarden" på Skårupvej 44, som for længst er nedlagt som landbrug. Og på trods af at vejret drillede noget, skred det fremad i løbet af året med byggeriet. Som genbo til byggepladsen har det været meget spændende at følge det store byggeri – og lidt specielt at se ens fødehjem blive total forandret – udhusene væk, stuehuset vandskuret og malet og et stort plejehjem på den mark, hvor jeg har tyndet roer, drevet køerne ind fra og kælket på om vinteren ☺
Og resultatet er blevet flot – et friplejehjem, som ved indvielsen i november måned næsten var fuldt tegnet med beboere.
"Blåbærhaven" er en realitet nu. Der summer af liv på hjemmet – både mennesker og dyr har indtaget hjemmet, som drives selvstændigt men med samme bestyrelse som friplejehjemmet "Kløvermarken" på Sandstræde.
To plejehjem i en landsby af Klejtrups størrelse – det må siges at være noget af en "præstation". Byens ældre medborgere med behov for plejehjemsplads kan blive i nærområdet – og så har det jo givet ganske mange arbejdspladser.

Når vi er i gang med anlægsarbejder – ja, så startede opførelse af en ny spejderhytte jo allerede i 2012. Og dette arbejde fortsatte ind i 2013. Lørdag d. 24. august kunne spejderne i Klejtrup så slå dørene op til den nye spejderhytte i Thofts Bakker.

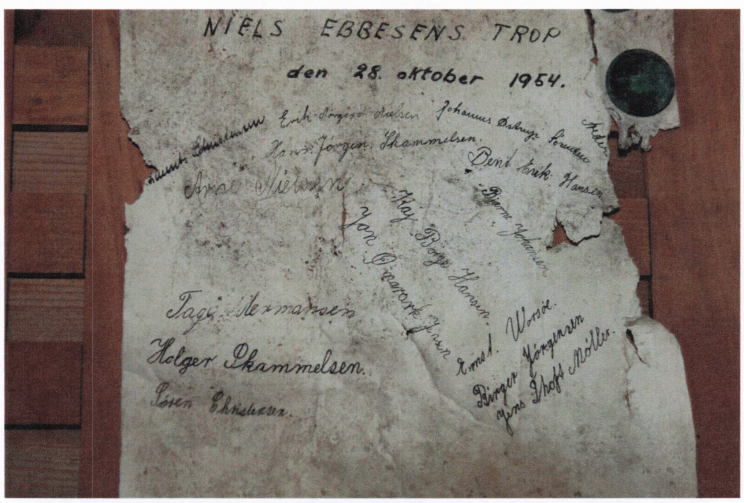

Under trappen i den gamle spejderhytte var der gemt en flaskepost, som spejderne havde lavet, da hytten blev bygget i 1954

Hytte er måske ikke det rette ord for dette flotte hus – som en avis omtalte spejderhytten: "....udefra tager det sig mest af alt ud som det, der i ejendomsmæglersproget hedder en liebhavervilla".
Og det er da også et fantastisk resultat, de mange frivillige og lokale håndværkere har fået op at stå i egekrattet, og som vores borgmester Søren Pape Poulsen klippede snoren til denne dejlige sommerdag.

Den nye spejderhytte blev indviet d. 24. august 2014. Den er et besøg værd, hvis du ikke har set den

Endelig kunne KIF-kassen også slå dørene op igen efter "bombardementet". Det var ret store skader på den tidligere Andelskasse i Klejtrup, der bevirkede, at bygningen i næsten trekvart år har været ubenyttet, efter at nogle natlige gæster sprængte døgnboksen/hæveautomaten i stykker.
Men efter Klejtrup Idrætsforening – som ejer huset – havde fået gennemført restaureringen og samtidig en forbedring af de eksisterende lokaler, kunne huset igen tages i brug til forskellige arrangementer, ligesom det bliver udlejet til private fester m.m.

Hvis vi går til de lidt mindre ting – om end det også har betydning for helheden – så kan nævnes, at Klejtrup Hallen fik en ansigtsløftning. Også her var det frivillige, som brugte nogle dage på at lave et nyt indgangsparti med terrasse, borde og bænke samt beplantning. Her kan publikum til fodboldkampe – eller bare besøgende i cafeteriet – nu sidde og nyde kaffen eller burgeren.

Købmandsgården i midten af byen har igen været i vælten – forstået på den måde, at der er skiftet ud i "sortimentet". Efter der blev åbnet grill og bodega, varede det ikke længe, før grillen igen måtte opgives.
Nu har indehaveren af pizzaria'et i Møldrup overtaget driften af forretningen og har åbnet den som en blanding mellem pizzaria og grill, hvor der også kan fåes burgere m.m.
Bodegaen kører videre med egen bestyrer.

Og som nævnt andetsteds her i bladet, så har vi fået en ny forening i Klejtrup, som har til huse på loftet af baglokalerne i Købmandsgården. Det er foreningen "Kunst i Klejtrup" som har sine lokaler her i købmandsgården, og som foreningen meget apropos kalder "Kunstloftet".
Ud over at foreningen er et netværk for de mange "amatør-kunstnere", som faktisk findes i og omkring Klejtrup, så holdes der også forskellige temaaftener på Kunstloftet, hvor medlemmer kan komme og lære forskellige kunstarter.

Den nye kunstforenings første bestyrelse havde lavet en flot udstilling ved indvielsen af Kunstloftet på Købmandsgårdens loft

Danmark skal satse på turisme, men turister kommer ikke bare af sig selv. Og der skal være noget at komme efter – også aktiviteter.
Vi har jo vores Verdenskort, som hvert år trækker mange tusinde turister til byen, og hvert år udvider Lisbeth og Flemming tilbud og muligheder i og omkring kortet.
Også Legeparken er flittigt besøgt – især af forældre med børn, men også familieture med grill og boldspil er aktiviteter, vi ser meget af i sommerhalvåret.
Og nu har folkene bag borgerplanen fået opsat QR-koder flere steder i byen, hvor gæster med deres smartphone/Iphone kan scanne koden og høre Birthe Korsbæk fortælle om de ting, de står ved. Det er en service, som vil blive udvidet fremover.
Samme gruppe har også fået afmærket gangsti hele vejen rundt om søen, så turister kan ledes på vej i naturen.

Der har altid været – og er stadig mange foreninger i Klejtrup, som hver især er meget aktive. Rigtig mange mennesker i og omkring Klejtrup sogn møder troligt op år efter år som frivillige bestyrelsesmedlemmer, trænere, hjælpere, ledere osv. Nogle af dem har været med i så mange år, at de fejrer både 25 års jubilæum eller mere.
Hvis alle disse mennesker ikke tilbød hjælp – ja, så er der vist ingen tvivl om, at Klejtrup sogn havde set noget anderledes ud.

Og nu kan vi så glæde os til at se, hvad der sker i indeværende år, som vil være værd at bemærke i næste udgave af årshæftet.

Praktiske oplysninger

Klejtrup Lokalhistoriske Forenings bestyrelse:

Formand Ragna Kolind, Skårupvej 29, Klejtrup	tlf. 9854 6704
Næstformand Britta Laursen, Kildebakken 15, Viborg	tlf. 8667 4468
Kasserer Kjeld Nielsen, Søparken 37, Klejtrup	tlf. 9854 4700
Sekretær Birthe Ømark, Viborgvej 2, Klejtrup	tlf. 2878 0139
Carl Johan Jørgensen, Mårdalsvej 1, Ulstrup	tlf. 5126 2763
Karl Erik Christensen, Drosselvej 5, Skals	tlf. 8669 4773
Poul Mortensen, Grønageren 12, Klejtrup	tlf. 9854 6080

Klejtrup Lokalhistoriske Arkiv:
Midtvej 2, Klejtrup (i ældrecentret)

Åbent hver onsdag fra kl. 14.00 til 16.30
eller efter aftale med et bestyrelsesmedlem

email: ragna@jk-m.dk

Klejtrup Lokalhistoriske Forenings hjemmeside ligger på adressen:

www.klejtrup-lokal.dk

Her på Klejtrup Lokalhistoriske Arkiv er alle altid meget velkommen til en kop kaffe og en snak om lokalområdet. Har du behov for hjælp til slægtsforskning, tydning af gamle dokumenter eller andet, er vi altid parat. Har du billeder, papirer eller bare en mundtlig historie om området eller dets beboere, vil vi meget gerne have dit besøg

Skt. Hans bål på søen er en tradition ved byfesten i Klejtrup

Klejtrup Lokalhistoriske Arkiv, Midtvej 2, Klejtrup

Åbningstider: hver onsdag kl. 14.00—16.30

Kontakt os på tlf.: 98 54 66 17
eller se vores hjemmeside på www.klejtrup-lokal.dk